τὸ δὲ παίδειον ἢ μὴ κρίναντες οἱ νομοφύλακες, εἰς τὸ δικαστήριον οὕτως εἰσαγαγόντες, τὴν τῆς ἀσεβείας δίκην τούτοις ἐπιτελούντων.

ĪΑ

ΑΘ. Τὸ δὴ μετὰ ταῦτ' εἴη συμβολαίων αν πρὸς ἀλλή- 913 λους ήμιν δεόμενα προσηκούσης τάξεως, άπλουν δέ γέ έστίν που τό γε τοιούτον. Μήτε οὖν τις τῶν ἐμῶν χρημάτων απτοιτο εls δύναμιν, μηδ' αδ κινήσειεν μηδε τὸ βραχύτατον έμε μηδαμή μηδαμώς πείθων κατά ταὐτά δε ταῦτα καὶ 5 περί τὰ τῶν ἄλλων έγὼ δρώην, νοῦν ἔχων ἔμφρονα. σαυρου δη λέγωμευ πρώτου τών τοιούτων ου τις αύτώ καὶ τοις αύτου κειμήλιον έθετο, μη των έμων ων πατέρων μήθ' εύρειν ποτε θεοις εθξαίμην μήθ' εύρων κινήσαιμι, μηδ' αθ b τοις λεγομένοις μάντεσιν άνακοινώσαιμι τοις άμως γέ πώς μοι συμβουλεύουσιν ανελείν την γη παρακαταθήκην. οὐ γάρ ποτε τοσούτον είς χρημάτων ώφεληθείην αν κτήσιν ανελών, οσον είς όγκον προς αρετήν ψυχής και το δίκαιον 5 έπιδιδοίην μη ανελόμενος, κτήμα αντί κτήματος αμεινον έν αμείνονι κτησάμενος, δίκην έν τη ψυχή πλούτου προτιμήσας έν οὐσία κεκτήσθαι πρότερον έπὶ πολλοίς γὰρ δὴ λεγόμενον εὖ τὸ μὴ κινεῖν τὰ ἀκίνητα καὶ περὶ τούτου λέγοιτ' αν ως ένος εκείνων όντος. πείθεσθαι δε χρή και c τοις περί ταθτα λεγομένοις μύθοις, ως είς παίδων γενεάν οὐ σύμφορα τὰ τοιαῦτα: ôs δ' αν παίδων τε ακηδής γένηται καί, τοῦ θέντος τὸν νόμον ἀμελήσας, ἃ μήτε αὐτὸς κατέθετο μήτε αὖ πατέρων τις πατήρ, μὴ πείσας τὸν θέμενον ἀνέ- 5 ληται, κάλλιστον νόμων διαφθείρων, απλούστατον καὶ οὐδαμη ἀγεννοῦς ἀνδρὸς νομοθέτημα, δς εἶπεν 'Α μη κατέ-

9 2 παίδειον L O^2 et in marg, A^3 : παιδίον A O et in marg, L: παιδίων fecit A^2 et add, ω in marg, $\gamma \rho$, προκρίνωντες O of Λ et $\gamma \rho$, O: om. AU by O is a O in O

d θου, μη ανέλη-τούτοιν τοίν δυοίν νομοθέταιν καταφρονήσαντα καὶ ἀνελόμενον, οὕτι σμικρόν, ὁ μὴ κατέθετο αὐτός, πλήθος δ' έστιν ότε θησαυρού παμμέγεθες, τί χρη πάσχειν; ύπὸ μεν δη θεων, ὁ θεὸς οἶδεν ὁ δὲ κατιδών πρώτος άγγελ- λέτω, έὰν μὲν ἐν ἄστει γίγνηται τὸ τοιοῦτον, τοῖς ἀστυνόμοις, έὰν δὲ τῆς πόλεως ἐν ἀγορᾶ που, τοῖσιν ἀγορανόμοις, ἐὰν QI4 δὲ τῆς ἄλλης χώρας, ἀγρονόμοις τε καὶ τοῖς τούτων ἄρχουσι δηλωσάτω. δηλωθέντων δέ, ή πόλις είς Δελφούς πεμπέτω. ότι δ' αν δ θεὸς αναιρή περί τε των χρημάτων καὶ τοῦ κινήσαντος, τοῦτο ἡ πόλις ὑπηρετοῦσα ταῖς μαντείαις δράτω τοῦ 5 θεού. καὶ ἐὰν μὲν ἐλεύθερος ὁ μηνύσας ἢ, δόξαν ἀρετῆς κεκτήσθω, μη μηνύσας δέ, κακίας· δοῦλος δ' εαν ή, μηνύσας μεν ελεύθερος ύπο της πόλεως όρθως γίγνοιτ' αν αποδιδούσης τῷ δεσπότη την τιμήν, μη μηνύων δὲ θανάτω ζηb μιούσθω, τούτω δ' ἐπόμενον ἐξῆς ἀν γίνιοιτο τὸ περὶ σμικρά καὶ μεγάλα ταὐτὸν τοῦτο νόμιμον συνακολουθεῖν. άν τις των αύτου τι καταλείπη που έκων είτ' άκων, ό προστυγχάνων εάτω κείσθαι, νομίζων φυλάττειν ενοδίαν 5 δαίμονα τὰ τοιαθτα ὑπὸ τοθ νόμου τῆ θεω καθιερωμένα. αν δε παρά ταθτά τις απειθών αναιρούμενος οίκαδε φέρη, αν μέν σμικρας τιμής άξιον ων δούλος, ύπο του προστυγχάυουτος μη ξλαττου τριακουταέτους πολλάς πληγάς μαστιc γούσθω· εαν δέ τις ελεύθερος, προς τω ανελεύθερος είναι δοκείν και ακοινώνητος νόμων, δεκαπλάσιον της τιμής τοῦ κινηθέντος αποτινέτω τῷ καταλιπόντι. ἐὰν δέ τις ἐπαιτιαται των αύτου χρημάτων έχειν τινα πλέον η και σμικρό-5 τερου, ό δε όμολογη μεν έχειν, μη το εκείνου δε, αν μεν απογεγραμμένον ή παρά τοις άρχουσιν το κτήμα κατά νόμον, τὸν ἔχουτα καλείσθω πρὸς τὴν ἀρχήν, ὁ δὲ καθιστάτω. γενομένου δε εμφανούς, εαν εν τοίς γράμμασιν απογεγραμ-

d 1 τοῖν om. A d 3 χρη] γρ. χρημα O d 6 ἐὰν δὲ τῆς ἄλλης ... a 1 ἀγρονόμοις om. A (add. in marg. A*) pr. O a 3 χρημάτων] κτημάτων Eus. a 6 μη μηνύων Eus. et fecit O^2 (ων s. v.) b 3 καταλίτη O^2 (ι s. v.)

μένον φαίνηται ποτέρου τῶν ἀμφισβητούντων, ἔχων οὖτος d ἀπίτω· ἐὰν δέ τινος ἄλλου τῶν μὴ παρόντων, ὁπότερος ἀν παράσχη τὸν ἐγγυητὴν ἀξιόχρεων, ὑπὲρ τοῦ ἀπόντος ὡς παραδώσων ἐκείνω κατὰ τὴν ἐκείνου ἀφαίρεσιν ἀφαιρείσθω. ἐὰν δὲ παρὰ τοῖς ἄρχουσι τὸ ἀμφισβητούμενον μὴ ἀπο- 5 γεγραμμένον ἢ, κείσθω μὲν μέχρι δίκης παρὰ τρισὶ τῶν ἀρχόντων τοῖς πρεσβυτάτοις, ἐὰν δὲ τὸ μεσεγγυωθὲν θρέμμα ἢ, τὸν νικηθέντα περὶ αὐτοῦ δίκη τὴν τροφὴν ἐκτίνειν τοῖς ἄρχουσιν· τὴν δὲ κρίσιν διαδικάζειν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν e τοὺς ἄρχουτας.

'Αγέτω τὸν ξαυτοῦ δοῦλον ὁ βουλόμενος, ἐὰν ἔμφρων ή, χρησόμενος ότι αν εθέλη των δπόσα όσια άγετω δε καί ύπερ άλλου των οἰκείων η φίλων του ἀφεστωτα ἐπὶ σω- 5 τηρία. ἐὰν δέ τις ἀφαιρῆταί τινα εἰς ἐλευθερίαν ώς δοῦλον αγόμενον, μεθιέτω μεν δ άγων, δ δε αφαιρούμενος εγγυητάς τρείς άξιόχρεως καταστήσας, ούτως άφαιρείσθω κατά ταῦτα, άλλως δὲ μή· ἐὰν δὲ παρὰ ταῦτά τις ἀφαιρῆται, τῶν βιαίων ένοχος έστω, καὶ άλοὺς τὴν διπλασίαν τοῦ ἐπιγραφέντος 015 βλάβους τῷ ἀφαιρεθέντι τινέτω. ἀγέτω δὲ καὶ τὸν ἀπελεύθερου, εάν τις μη θεραπεύη τους απελευθερώσαντας ή μή ίκανως θεραπεία δε φοιτάν τρίς του μηνός τον άπελευθερωθέντα πρὸς τὴν τοῦ ἀπελευθερώσαντος ἐστίαν, 5 έπαγγελλόμενον ὅτι χρὴ δρᾶν τῶν δικαίων καὶ ἄμα δυνατῶν, καὶ περὶ γάμου ποιείν ὅτιπερ αν συνδοκή τῶ γενομένω δεσπότη. πλουτείν δε του απελευθερώσαντος μη εξείναι μάλλον τὸ δὲ πλέον γιγνέσθω τοῦ δεσπότου. μὴ πλείω b δὲ εἴκοσιν ἐτῶν μένειν τὸν ἀφεθέντα, ἀλλὰ καθάπερ καὶ τοὺς άλλους ξένους απιέναι λαβόντα την αύτου πασαν οὐσίαν, έὰν μὴ πείση τούς τε ἄρχοντας καὶ τὸν ἀπελευθερώσαντα. έὰν δὲ τῶ ἀπελευθερωθέντι ἡ καὶ τῶν ἄλλων τω ξένων 5

d 1 ποτέρου (sed πο ref. in ras.) A et in marg, L^2O^2 : προτέρου LO οΰτως pr. A (ut vid.) d 7 μεσεγνυηθέν L^2O^2 (η s. v.) e 1 διαδικάζει L (ut vid.) O^2 : δικάζειν AO a 4 θεραπεία fecit A^2 b 5 $\tau \omega$ Matthiae : $\tau \omega$ libri

οὐσία πλείων γίγνηται τοῦ τρίτου μεγέθει τιμήματος, ή αν τοῦτο ἡμέρα γένηται, τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ ταύτης τῆς ς ήμέρας λαβών ἀπίτω τὰ ἐαυτοῦ, καὶ μηδεμία τῆς μονῆς παραίτησις έτι τούτω παρ' άρχόντων γιγνέσθω. έαν δέ τις άπειθων τούτοις είσαχθείς είς δικαστήριον όφλη, θανάτω τε ζημιούσθω καὶ τὰ χρήματα αὐτοῦ γιγνέσθω δημόσια. 5 δίκαι δ' έστωσαν τούτων έν ταις φυλετικαίσιν δίκαις, έὰν μη πρότερου εν γείτοσιν η εν αίρετοισιν δικασταίς απαλλάττωνται πρὸς ἀλλήλους τῶν ἐγκλημάτων. ἐὰν δὲ ὡς αὐτοῦ έφάπτηται ζώου καὶ ότουοῦν ή τινος έτέρου τῶν αύτοῦ d χρημάτων, αναγέτω μεν δ έχων είς πρατήρα ή του δόντα άξιόχρεών τε καὶ ενδικον ή τινι τρόπω παραδόντα άλλω κυρίως, είς μεν πολίτην ή και μέτοικον των εν τή πόλει ήμερων τριάκοντα, είς δε ξενικήν παράδοσιν πέντε μηνων, 5 ης μέσος ὁ μὴν ἐν ῷ τρέπεται θερινὸς ήλιος εἰς τὰ χειμερινά. όσα δε διά τινος ώνης η και πράσεως αλλάττηταί τις έτερος άλλω, διδόντα έν χώρα τη τεταγμένη έκάστοις κατ' άγορὰν καὶ δεχόμενον εν τῷ παραχρημα τιμήν, οὕτως e άλλάττεσθαι, ἄλλοθι δὲ μηδαμοῦ, μηδ' ἐπὶ ἀναβολῆ πρᾶσιν μηδε ωνην ποιείσθαι μηδενός εάν δε άλλως η εν άλλοις τόποις ότιοθν ανθ' ότουοθν διαμείβηται έτερος άλλω, πιστεύων πρὸς ον αν αλλάττηται, ποιείτω ταθτα ως οθκ οθσων 5 δικών κατά νόμον περί τών μή πραθέντων κατά τὰ νῦν λεγόμενα, εράνων δε πέρι, του βουλόμενου ερανίζειν φίλου παρά φίλοις έαν δέ τις διαφορά γίγνηται περί της έρανίσεως, ούτω πράττειν ώς δικών μηδενί περί τούτων μηδαμώς έσομένων, δς δ' αν αποδόμενος τιμήν του λάβη μη ελάττω 10 δραχμών πεντήκοντα, παραμενέτω κατά πόλιν έξ ανάγκης 916 δέκα ημέρας, δ δε πριάμενος ίστω την οικίαν την του άποδομένου, των περί τὰ τοιαθτα έγκλημάτων είωθότων γίγνεσθαι γάριν καὶ τῶν ἀναγωγῶν τῶν κατὰ νόμους εἴν εκα· ἡ δὲ κατὰ

 c_5 δίκαι LO²: δίκαια AO (sic βιβλίον τοῦ πατριάρχου καὶ τὰ ἀντίγραφα) et in marg. L c_8 δηφοῦν A cum pr. Ο d_6 ὰλλάτητα ALO: ἀλλάττεται Ο² (e_8, v_*) a_3 «ἴνεκα A scd «ἴ rcí. A²

νόμους αναγωγή και μή τήδε έστω. εάν τις ανδράποδον αποδώται κάμνον φθόη η λιθών η στραγγουριών η τη καλου- 5 μένη ίερα νόσφ ή και έτέρφ τωι άδήλφ τοις πολλοίς νοσήματι μακρώ καὶ δυσιάτω κατά τὸ σώμα ή κατά την διάνοιαν, έὰν μὲν ἰατρῷ τις ἡ γυμναστή, μὴ ἀναγωγής ἔστω τοίτω πρός του τοιούτου τυγχάνειν, μηδ' έαν τάληθές τις προειπών b αποδώται τω: έαν δέ τις ιδιώτη τι των τοιούτων αποδώται δημιουργός, δ πριάμενος έντὸς έκμήνου αναγέτω, πλην της ίερας, ταύτης δ' έντὸς ενιαυτοῦ την αναγωγην εξέστω ποιείσθαι της νόσου. διαδικα (έσθω δε έν τισι των ζατρών, 5 οθς αν κοινή προβαλόμενοι έλωνται τον δε όφλόντα την δίκην διπλάσιον ἀποτίνειν της τιμης ης αν ἀποδώται. ἐὰν δὲ ίδιώτη τις ίδιώτης, ἀναγωγὴν μὲν εἶναι, καθάπερ καὶ c τοις πρόσθεν έρρήθη, και την διαδικασίαν, δ δε δφλών την τιμήν άπλην άποτινέτω. έαν δε άνδροφόνον άποδωταί τίς τινι είδότι μεν είδως, μη τυγχανέτω αναγωνής του τοιούτου της πράσεως, μη δε είδότι την μεν αναγωγην είναι τότε όταν 5 τις αἴσθηται τῶν πριαμένων, ἐν πέντε δὲ τῶν ιομοφυλάκων τοις νεωτάτοις είναι την κρίσιν, είδως δε αν κριθή, τάς τε οικίας του πριαμένου καθηράτω κατά τον των έξηγητων νόμον, της τιμης τε αποδότω τω πριαμένω τριπλάσιον. d

Ο δὲ ἀλλαττόμενος ἡ νόμισμα ἀντὶ νομίσματος, ἡ καὶ τῶν ἄλλων ζώων ὁτιοῦν ἡ καὶ μὴ ζώων, ἀκίβδηλον πῶν διδότω καὶ δεχέσθω τῷ νόμω συνεπόμενος προοίμιον δέ, καθάπερ ἄλλων νόμων, δεξώμεθα καὶ περὶ ὅλης ταύτης τῆς 5 κάκης. κιβδηλείαν δὲ χρὴ πάντα ἄνδρα διανοηθῆναι καὶ ψεῦδος καὶ ἀπάτην ὡς ἔν τι γένος ὄν, τοῦτο ῷ τὴν φήμην ἐπιφέρειν εἰώθασιν οἱ πολλοί, κακῶς λέγοντες, ὡς ἐν καιρῶ

a 5 λιθῶν Photius : λίθων A L O : λιθιῶν vulg. a 8 τούτ φ L (ut vid.) et in marg. Λ^3 O^2 : om. Λ O b 2 ἀποδῶταί Λ sed ῶ ref. a et ω in marg. Λ^2 ἐὰν δέ τις ἰδιώτη τ 1 ἐἀν τις ἰδιώτη τ 1. Λ 3, sed δέ s. v. a et in marg. ἐὰν δὲ τι ἰδιώτη Λ^2 : ἐὰν ἰδιώτη τ 1. O sed in marg. γ_{θ} . τι ὶδιώτη Λ^2 : ἀν τις ἰδιώτη τ 2. O c 5 δὲ εἶδότι Λ 6. Λ^2 5 : εἶδότι δὲ O τότε om. Λ 6 (add. in marg. Λ^2 9) pr. O c 6 αἰτθηται L (ut vid.): αἶτθητοι Λ 6 (ται s. v. a) pr. O

e γιγνόμενον έκάστοτε τὸ τοιοῦτον πολλάκις αν ὀρθως έχοι. τὸν καιρὸν δὲ καὶ ὅπου καὶ ὁπότε ἀτάκτως καὶ ἀορίστως έωντες, τη λέξει ταύτη πολλά ζημιούνταί τε καὶ ζημιούσιν έτέρους. νομοθέτη δε ουκ έγχωρεί τοῦτο αόριστον έαν, 5 άλλα η μείζους η ελάττους δρους αξί δεί διασαφείν, και δη καὶ νθν ωρίσθω. Ψεθδος μηδείς μηδέν μηδ' ἀπάτην μηδέ τι κίβδηλου, γένος επικαλούμενος θεών, μήτε λόγφ μήτε 917 έργω πράξειεν, ὁ μὴ θεομισέστατος έσεσθαι μέλλων ούτος δ' έστιν δς αν δρκους όμνης ψευδείς μηδέν φροντίζη θεών, δεύτερος δε δς αν εναντίον των κρειττόνων αύτου ψεύδηται. κρείττους δε οι αμείνους των χειρόνων, πρεσβυταί τε ώς επί 5 τὸ πῶν εἰπεῖν τῶν νέων, διὸ καὶ γονῆς κρείττους ἐκγόνων, καὶ ἄνδρες δη γυναικών καὶ παίδων, ἄργοντές τε ἀργομένων οθε αίδεισθαι πάσιν πάντας πρέπον αν είη εν άλλη τε αρχή πάση καὶ ἐν ταῖς πολιτικαῖς δὴ μάλιστα ἀρχαῖς, ὅθεν ὁ νῦν παρών ήμεν λόγος έλήλυθεν, πας γαρ των κατ' αγοράν b δ κιβδηλεύων τι ψεύδεται καὶ ἀπατά καὶ τοὺς θεοὺς παρακαλών επόμνυσιν εν τοις των άγορανόμων νόμοισίν τε καί φυλακτηρίοις, ούτε ανθρώπους αιδούμενος ούτε θεούς σεβόμενος, πάντως μεν δη καλον επιτήδευμα θεών ονόματα 5 μη χραίνειν ραδίως, έχουτα ώς έχουσιν ήμων έκάστοτε τὰ πολλά οἱ πλεῖστοι καθαρότητός τε καὶ άγνείας τὰ περὶ τοὺς θεούς εὶ δ' οὖν μὴ πείθοιτο, ὅδε νόμος Ὁ πωλῶν ότιοῦν ἐν ἀγορὰ μηδέποτε δύο είπη τιμὰς ὧν αν πωλή, C άπλην δε είπων, αν μη τυγχάνη ταύτης, αποφέρων δρθως αν αποφέροι πάλιν, και ταύτης της ημέρας μη τιμήση πλέονος μηδε ελάττονος, επαινος δε ύρκος τε περί παντός τοῦ πωλουμένου ἀπέστω· ἐὰν δέ τις ἀπειθή τούτοις, ὁ παρα-5 τυγχάνων τῶν ἀστῶν, μὴ ἔλαττον ἢ τριάκοντα γεγονὼς ἔτη, κολάζων μεν τον ομνύντα ανατί τυπτέτω τις, αφροντιστών

e ι τὸ om, A et pr. O e 3 τε om, A et pr. O a 8 δ νῦν L (ut vid.): οὖν A (in marg. γρ. δ νῦν A') O (sed ν supra o) a 9 παρὰν] παρ΄ ὧν A (sed punct. not.) e 6 κολάζων μὲν] κολαζομεν A: corr. A² ανατι Pr. A (ut vid.): in marg. ἀνατι $Λ^2$ τις] ἐν ἄλλοις τυπτέτω ἄνευ τοῦ τις, καὶ καλῶς in marg. Ο

δὲ καὶ ἀπειθών ἔνοχος ἔστω ψόγφ προδοσίας τών νόμων. τὸν δὲ δὴ κίβδηλόν τι πωλοῦντα, καὶ μὴ δυνάμενον τοῖς νῦν πείθεσθαι λόγοις, ὁ προστυγχάνων τῶν γιγνωσκόντων, δ δυνατός ων εξελέγχειν, εναντίον ελέγξας των άρχόντων, ό μεν δούλος φερέσθω το κιβδηλευθέν και ό μέτοικος, ό δε πολίτης μη έλέγχων μεν ώς αποστερών τους θεους κακός αγορευέσθω, ελέγξας δε αναθέτω τοις την αγοράν έχουσιν 5 θεοίς. ὁ δὲ δὴ φανερὸς γενόμενός τι πωλών τοιοῦτον, πρός τῷ στερηθήναι τοῦ κιβδηλευθέντος, ὁπόσης αν τιμής άξιώση τὸ πωλούμενου, κατά δραγμην έκάστην τη μάστιγι τυπτέσθω πληγάς ύπὸ κήρυκος ἐν τῆ ἀγορά κηρύξαντος ὧν e ένεκα μέλλει τύπτεσθαι. τὰ δὲ κιβδηλεύματά τε καὶ κακουργίας των πωλούντων οι τε αγορανόμοι και οι νομοφύλακες, πυθόμενοι των έμπείρων περί εκαστα, αναγραψάντων α τε χρη ποιείν τὸν πωλούντα καὶ ἃ μή, καὶ πρόσθε τοῦ ἀγορα- 5 νομίου θέντων έν στήλη γράψαντες νόμους είναι τοίς περί την της άγορας χρείαν μηνυτάς σαφείς. τὰ δὲ περὶ τών 918 αστυνόμων εν τοις πρόσθεν ίκανως είρηται εαν δε τι προσδείν δοκή, νομοφύλαξιν έπανακοινώσαντες καὶ γράψαντες τὸ δοκοῦν ἐκλιπεῖν, εἰς ἀστυνόμιον θέντων ἐν στήλη τά τε πρώτα καὶ τὰ δεύτερα τεθέντα αὐτοῖσιν τῆς ἀρχῆς νόμιμα. 5

Κιβδήλοις δ' ἐπιτηδεύμασιν ἔπεται κατὰ πόδα καπηλείας ἐπιτηδεύματα· ταύτης δὲ πέρι συμπάσης συμβουλὴν πρῶτον δόντες καὶ λόγον, ἐπ' αὐτῆ νόμον ὕστερον ἐπιθώμεθα. καπηλεία γὰρ κατὰ πόλιν πᾶσα γέγονεν οὐ βλάβης ἔνεκα τό b γε κατὰ φύσιν, πᾶν δὲ τοὐναντίον· πῶν ρὰρ οὐκ εὐργέτης πᾶς δς ἄν οὐσίαν χρημάτων ὡντινωνοῦν, ἀσύμμετρον οὖσαν καὶ ἀνώμαλον, ὁμαλήν τε καὶ σύμμετρον ἀπεργάζηται; τοῦτο ἡμῶν χρὴ φάναι καὶ τὴν τοῦ νομίσματος ἀπεργάζεσθαι 5 δύναμιν, καὶ τὸν ἔμπορον ἐπὶ τοῦτφ τετάχθαι δεῖ λέγειν.

 d_5 ἀναγορευέσθω ci. Stallbaum e_5 καὶ ante πρόσθε om. Λ (add. s. v. A^2) pr. Ο άγορανομίου ci. Stephanus : ἀγορανόμου libri a_4 ἐκλιπεῖν] ἐλλιπεῖν Hermann a_6 κατὰ πόδα A O : κατὰ πολλὰ Let in marg. γρ. O

καὶ μισθωτὸς καὶ πανδοκεὺς καὶ ἄλλα, τὰ μὲν εὐσχημονέc στερα, τὰ δὲ ἀσχημονέστερα γιγνόμενα, τοῦτό γε πάντα δύναται, πᾶσιν ἐπικουρίαν ταῖς χρείαις ἐξευπορεῖν καὶ ὁμαλότητα ταῖς οὐσίαις. τί ποτε δὴ τὸ μὴ καλὸν αὐτὸ μηδ'
εὕσχημον δοκεῖν εἶναι, καὶ τί τὸ διαβεβληκὸς τυγχάνει,
5 ἴδωμεν, ἵνα εἰ μὴ καὶ τὸ ὅλου, ἀλλ' οὖν μέρη γε ἐξιασώμεθα νόμφ. πρᾶγμ' ἔσθ', ὡς ἔοικεν, οὐ φαῦλον, οὐδὲ
σμικρᾶς δεόμενον ἀρετῆς.

ΚΛ. Πῶς λέγεις;

ΑΘ. *Ω φίλε Κλεινία, σμικρον γένος ανθρώπων καὶ 10 φύσει ολίγον καὶ ἄκρα τροφη τεθραμμένον, ὅταν εἰς χρείας d τε καὶ ἐπιθυμίας τινῶν ἐμπίπτη, καρτερεῖν πρὸς τὸ μέτριον δυνατόν έστιν, καὶ ὅταν ἐξῆ χρήματα λαβεῖν πολλά, νήφει καὶ πρότερον αἰρεῖται τοῦ πολλοῦ τὸ τοῦ μέτρου ἐχόμενον. τὰ δὲ τῶν ἀνθρώπων πλήθη πᾶν τοὐναντίον ἔχει τούτοις. 5 δεόμενά τε αμέτρως δείται καὶ εξον κερδαίνειν τα μέτρια, άπλήστως αίρειται κερδαίνειν, διὸ πάντα τὰ περί τὴν καπηλείαν καὶ ἐμπορίαν καὶ πανδοκείαν γένη διαβέβληταί τε καὶ έν αίσχροις γέγονεν ονείδεσιν. Επεί εί τις, δ μή ποτε γένοιτο οὐδ' ἔσται, προσαναγκάσειεν-γελοίον μεν εἰπείν, e όμως δε είρήσεται—πανδοκεύσαι τοὺς πανταχή αρίστους ἄνδρας ἐπί τινα χρόνον, ἡ καπηλεύειν ή τι τῶν τοιούτων πράττειν, η καὶ γυναικας έκ τινος ἀνάγκης είμαρμένης τοῦ τοιούτου μετασχείν τρόπου, γυοίημεν αν ως φίλον και αγα-5 πητόν έστιν ξκαστον τούτων, καὶ εἰ κατὰ λόγον ἀδιάφθορον γίγνοιτο, εν μητρός αν και τροφού σχήματι τιμώτο τα τοιαθτα πάντα νθν δε δπόταν είς ερήμους τις καπηλείας 919 Ενεκα τόπους καὶ πανταχόσε μήκη έχοντας δδών ίδρυσάμενος ολκήσεις, εν απορία γιγνομένους καταλύσεσιν αγαπηταίς

C 5 εl om. A (add. s. v. A^2) pr. O εξιασώμεθα A^2 (ε et α s. v.) in marg. γρ. L O: ἀξιωσώμεθα A L O d 2 εξή] ἔξει fecit et in marg. δη τα έξει α d 7 εμπορειαν (ut vid.) A: corr. A^1 πανδοκείαν L O^2 : πανδοχείαν A (sed οχεί in ras.) O e 1 δὲ om. A ct pr. O πανδοχεύται A O

δεχόμενος η ύπὸ χειμώνων αγρίων βία έλαυνομένους, εὐδιεινήν γαλήνην παρασχών ή πνίγεσιν αναψυχήν, τα μετά ταθτα ούχ ως εταίρους δεξάμενος φιλικά παράσχη ξένια 5 έπόμενα ταις ύποδοχαις, ως δ' έχθρους αιχμαλώτους κεχειρωμένους απολυτρώση των μακροτάτων και αδίκων και ακαθάρτων λύτρων, ταθτά έστιν καὶ τὰ τοιαθτα έν σύμπασιν b τοις τοιούτοις δρθώς άμαρτανόμενα τὰς διαβολὰς τῆ τῆς απορίας επικουρήσει παρεσκευακότα. τούτων οθυ χρη φάρμακον αξὶ τέμνειν του νομοθέτην. δρθον μεν δη πάλαι τε είρημένον ως πρός δύο μάχεσθαι καὶ έναντία χαλεπόν, 5 καθάπερ εν ταις νόσοις πολλοίς τε άλλοισιν και δη και νθν ή τούτων καὶ περὶ ταθτα ἐστὶν πρὸς δύο μάχη, πενίαν καὶ πλοῦτου, τὸυ μὲν ψυχὴυ διεφθαρκότα τρυφῆ τῶν ἀνθρώπων, την δε λύπαις προτετραμμένην είς αναισχυντίαν αθτήν. c τίς οὖν δη της νόσου ταύτης ἀρωγη γίγνοιτ' αν ἐν νοῦν έχούση πόλει; πρώτον μέν ὅτι σμικροτάτω χρῆσθαι κατὰ δύναμιν τῶ τῶν καπήλων γένει, ἔπειτα τούτοις τῶν ἀνθρώπων προστάττειν ων διαφθειρομένων οὐκ αν γίγνοιτο μεγάλη 5 λύμη τη πόλει, τρίτον δε αὐτοῖς τοῖς μετασχοῦσι τούτων των επιτηδευμάτων εύρειν μηγανην όπως ήθη μη ανέδην αναισχυντίας τε καὶ ανελευθέρου ψυχης μέτοχα συμβήσεται d γίγνεσθαι βαδίως. μετά δη τὰ νῦν εἰρημένα, περὶ ταῦτα νόμος αγαθή τύχη τοιόσδε ήμιν γιγνέσθω. Μαγνήτων, οθς ό θεὸς ἀνορθῶν πάλιν κατοικίζει, γεωμόροι ὅσοι τῶν τετταράκουτα καὶ πευτακισχιλίων έστιῶν είσιν, μήτε κάπηλος έκὼν 5 μηδ' ἄκων μηδείς γιγνέσθω μηδ' ἔμπορος μήτε διακονίαν μηδ' ηντινα κεκτημένος ίδιώταις τοῖς μη έξ ἴσου έαυτώ, πλην πατοί και μητοί και τοις έτι τούτων είς το άνω γένεσιν και e

α 3 εὐδιηνὴν fecit α α 5 έταίρους O^2 (al. s. v.): ἐτέρους Λ Ο α 7 μακροτάτων] μιαρωτάτων Hermann b 2 δρθώς Λ L O: εἰσχρώς in marg. γρ. L O b 5 ώς πρὸς O^2 : ἄσπερ Λ O c ι προστετραμμένην fecit O^2 (σ s. v.) ε 2 άρωγὴς fecit A^2 (ρ s. v.): ἐγωγὴ Λ O d ι ἀνελευθέρου L: ἀνελευθερίου Λ (et in marg. Λ ανελευθερίου ψυχῆς Λ ? pr. O et in marg. Λ d Λ κατοικίζη fecit Λ d Λ μης Λ έμπορος Λ μήν έμπορος Λ beker

πασι τοις αυτου πρεσβυτέροις, όσοι έλευθεροι έλευθέρως. τὸ δ' ἐλευθερικὸν καὶ ἀνελεύθερον ἀκριβῶς μὲν οὐ ῥάδιον νομοθετείν, κρινέσθω γε μην ύπο των τα αριστεία είληφότων τῶ ἐκείνων μίσει τε καὶ ἀσπασμῶ. ος δ' αν καπηλείας της ανελευθέρου τέχνη τινὶ μετάσχη, γραφέσθω μεν αὐτὸν γένους αισχύνης δ βουλόμενος πρός τους άρετη πρώτους κεκριμένους, έαν δε δόξη αναξίω επιτηδεύματι καταρρυπαίνειν την αύτου πατρώαν έστίαν, δεθείς ενιαυτόν αποσχέσθω 920 τοῦ τοιούτου, καὶ ἐὰν αδθις, ἔτη δύο, καὶ ἐφ' ἐκάστης ἁλώσεως τοὺς δεσμοὺς μὴ παυέσθω διπλασιάζων τὸν ἔμπροσθεν χρόνου. δεύτερος μην νόμος Μέτοικον είναι χρεών η ξένον, δς αν μέλλη καπηλεύσειν το δε τρίτον και τρίτος "Όπως 5 ως άριστος η και κακός ως ηκιστα ό τοιούτος ημίν η σύνοικος έν τη πόλει, τους νομοφύλακας χρη νοησαι φύλακας είναι μη μόνον εκείνων οθε φυλάττειν βάδιον μη παρανόμους καὶ κακοὺς γίγνεσθαι, ὅσοι γενέσει καὶ τροφαῖς εὖ πεπαί- δευνται, τοὺς δὲ μὴ τοιούτους ἐπιτηδεύματά τε ἐπιτηδεύοντας α ροπην έχει τινα Ισχυράν πρός το προτρέπειν κακούς γίγι εσθαι, φυλακτέον μάλλου. ταύτη δη τὰ περὶ την καπηλείαν πολλήν ουσαν και πολλά επιτηδεύματα τοιαυτα 5 κεκτημένην, όσαπερ αν αὐτῶν λειφθη δόξαντα ἐκ πολλης ανάγκης εν τη πόλει δείν είναι, συνελθείν αθ χρεών περί ταθτα τοὺς νομοφύλακας μετὰ τῶν ἐμπείρων ἐκάστης καπηc λείας, καθάπερ έμπροσθεν επετάξαμεν της κιβδηλείας πέρι, συγγενούς τούτω πράγματος, συνελθόντας δε ίδειν λημμά τε καὶ ἀνάλωμα τί ποτε τῶ καπήλω κέρδος ποιεῖ τὸ μέτριον, γράψαυτας δὲ θείναι τὸ γιγυόμενον ἀνάλωμα καὶ λῆμμα 5 καὶ Φυλάττειν, τὰ μὲν ἀγορανόμους, τὰ δὲ ἀστυνόμους, τὰ

α 6 φύλακας εἶναι] φυλας εἰναι Λ (corr. a et φύλακας εἶναι in marg, Λ^2) O (sed an s. v.) α 8 παπαιδευται Λ (corr. a) b 1 ματά τε ἐπιτηδεψ in marg, Λ^2 : om. Λ cum pr. O b 2 ἁραπὴν O (sed in marg, Λ^2 : om. Λ cum pr. O b 2 ὰ ροπὴν O (sed in marg, Λ^2) O (sed in marg, Λ^2) O (sed in marg, Λ^2) O (sed O (sed in marg) O (sed in marg) O (sed O (sed O) O) O (sed O) O (sed O) O) O (sed O) O (sed O) O) O) O (sed O) O) O) O) O (sed O) O) O) O (sed O) O) O) O (sed O)

δὲ ἀγρονόμους καὶ σχεδὸν οὕτως ἃν καπηλεία τὰ μὲν ἀφελοῖ ἐκάστους, σμικρότατα δὲ ἃν βλάπτοι τοὺς ἐν ταῖς πόλεσι χρωμένους.

"Όσα τις αν δμολογών συνθέσθαι μη ποιή κατά τας δ όμολογίας, πλην ων αν νόμοι απείργωσιν ή ψήφισμα, ή τινος ύπὸ ἀδίκου βιασθεὶς ἀνάγκης ὁμολογήση, καὶ ἐὰν ἀπὸ τύχης ἀπροσδοκήτου τις ἄκων κωλυθή, δίκας είναι τῶν άλλων απελούς όμολογίας εν ταίς φυλετικαίσιν δίκαις, εάν εν 5 διαιτηταίς ή γείτοσιν έμπροσθεν μη δύνωνται διαλλάττεσθαι. 'Ηφαίστου καὶ 'Αθηνᾶς ἱερὸν τὸ τῶν δημιουργῶν γένος, οὶ τὸν βίον ἡμῖν συγκατεσκευάκασιν τέχναις, "Αρεως δ' αὖ καὶ e 'Αθηνας οι τα των δημιουργων σώζοντες τέχναισιν ετέραις άμυντηρίοις έργα· δικαίως δὲ καὶ τὸ τούτων γένος ίερόν έστι τούτων των θεών, ούτοι δη πάντες χώραν καὶ δημον θεραπεύοντες διατελούσιν, οί μεν άρχοντες των κατά πόλεμον 5 ανώνων, οι δε δργάνων τε και έργων αποτελουντες γένεσιν έμμισθον οίς δη περί τὰ τοιαθτα οὐ πρέπον αν είη ψεύδεσθαι, θεούς προγόνους αύτων αίδουμένους. αν δή τις δημιουργών 921 είς χρόνον είρημένον έργον μη αποτελέση δια κάκην, μηδεν τον βιοδότην θεον έπαιδεσθείς, ήγούμενος ώς οἰκείον συγγνώμονα είναι θεόν, οὐδὲν τῷ νῷ βλέπων, πρῶτον μὲν δίκην τῶ θεῶ ὑφέξει, δεύτερον δὲ ἐπόμενος αὐτῶ νόμος κείσθω. 5 Την τιμην των έργων οφειλέτω ων αν τον εκδόντα ψεύσηται καὶ πάλιν έξ ἀρχῆς ἐν τῷ ῥηθέντι χρόνφ προῖκα ἐξεργα-(έσθω, καὶ ἀναιρουμένω δ' ἔργον συμβουλευτής νόμος, ἄπερ τῷ πωλοῦντι συνεβούλευεν, μὴ πλέονος τιμᾶν διαπειρώμενον b άλλ' ώς άπλούστατα της άξίας, ταὐτὸν δη προστάττει καὶ τῶ ἀναιρουμένω-γιγνώσκει γὰρ ὅ γε δημιουργὸς τὴν ἀξίαν -- εν ελευθέρων οῦν πόλεσιν οὐ δή ποτε χρη τέχνη, σαφεί τε καὶ άψευδεῖ φύσει πράγματι, διαπειρασθαι τῶν ἰδιωτῶν 5 τεχνά(οντα αὐτὸν τὸν δημιουργόν, δίκας δὲ εἶναι τούτων

 $[\]mathbf{d}_3$ όπὸ ἀδίκου] ὑποδίκου Λ (sed à s. v. Λ^2) pr. O \mathbf{d}_4 ὰπὸ Λ O : ὑπὸ O^1 (ὁ s. v.) e 1 ἄρεος L cum Λ^2 (ο ex ω) O^2 (ο s. v.) e 3 τὸ om. Λ et pr. O & 2 βιοδότην in marg, iterat Λ^2

τῷ ἀδικουμένῳ πρὸς τὸν ἀδικοῦντα. ἐὰν δέ τις ἐκδοὺς αὖ c δημιουργῷ μὴ ἀποδῷ τοὺς μισθοὺς ὀρθῶς κατὰ τὴν ἔννομον ὁμολογίαν γενομένην, Δία δὲ πολιοῦχον καὶ 'Αθηνᾶν κοινωνοὺς πολιτείας ἀτιμάζων, βραχὺ κέρδος ἀγαπῶν, λύῃ μεγάλας κοινωνίας, νόμος ὁ βοηθῶν ἔστω τῷ τῆς πόλεως συνδέσμῳ ὁ μετὰ θεῶν. 'Ος γὰρ ὰν προαμειψάμενος ἔργον μισθοὺς μὴ ἀποδιδῷ ἐν χρόνοις τοῖς ὁμολογηθεῖσιι, διπλοῦν πραττέσθω ἐὰν δὲ ἐνιαυτὸς ἐξέλθῃ, τῶν ἄλλων ἀτόκων ὅντων χρημάτων, d ὁπόσα δανεισμῷ συμβάλλει τις, οὖτος τῆ δραχμῆ ἐκάστου μηνὸς ἐπωβελίαν κατατιθέτω, δίκας δὲ εἶναι τούτων ἐν τοῖς κατὰ ψυλὰς δικαστηρίοις.

'Ως δὲ ἐν παρέργῳ περὶ τῶν κατὰ πόλεμον δημιουργῶν 5 όντων σωτηρίας, στρατηγών τε καὶ ὅσοι περὶ ταῦτα τεγνικοί. δίκαιον εἰπεῖν, ὅτι τὸ παράπαν ἐμνήσθημεν δημιουργῶν: *Os τούτοις αὖ, καθάπερ ἐκείνοις, οἶον ἐτέροις οὖσιν δημιουργοῖς. ξάν τις ἄρα καὶ τούτων ἀνελόμενος δημόσιον ἔργον εἴθ' ἐκὼν ε είτε προσταχθεν καλώς εξεργάσηται, τὰς τιμάς, οι δη μισθοί πολεμικοις ανδράσιν είσιν, αποδιδώ δικαίως, ο νόμος αντόν έπαινων ούποτε καμείται έαν δε προαμειψάμενος έργον τι των κατά πόλεμον καλων έργων μη ἀποδιδώ, μέμψεται. 5 νόμος οθν οθτος επαίνω περί τούτων ήμεν μεμειγμένος κείσθω, συμβουλευτικός, οὐ βιαστικός, τῷ πλήθει τῶν πολι-922 των, τιμών τους άγαθους ἄνδρας, ὅσοι σωτήρες τής πόλεώς είσι συμπάσης είτε ανδρείαις είτε πολεμικαίς μηχαναίς, δευτέρους πρώτοις γαρ το μέγιστου γέρας δεδόσθω τοῖς τὰ τῶν ἀγαθῶν νομοθετῶν γράμματα τιμᾶν διαφερόντως 5 δυνηθείσιν.

Τὰ μὲν δὴ μέγιστα τῶν συμβολαίων, ὅσα πρὸς ἀλλήλους ἄνθρωποι συμβάλλουσω, πλήν γε ὀρφανικῶν καὶ τῆς τῶν ἐπιτρόπων ἐπιμελείας τῶν ὀρφανῶν, σχεδὸν ἡμῶν διατέτακται b ταῦτα δὲ δὴ μετὰ τὰ νῦν εἰρημένα ἀναγκαῖον ἀμῶς γέ πως

d 5 $\tau \epsilon$] δὲ A (τ s. v. a) O (τ s. v.) libri a τ δσοι] ώς οί A et pr. O δρφανικά A L O

d 6 & Schneider: ως a 7 ὀρφανικῶν Aldina:

5

10

τάξασθαι. τούτων δὲ ἀρχαὶ πάντων αι τε τῶν τελευτᾶν μελλόντων επιθυμίαι της διαθέσεως αί τε των μηδεν τὸ παράπαν διαθεμένων τύχαι άναγκαῖον δὲ εἶπον, ὧ Κλεινία, βλέψας αὐτῶν πέρι πρός τε τὸ δύσκολον καὶ χαλεπόν. οὐδὲ 5 γαρ άτακτου δυυατόυ έστ' αυτό έαυ πολλα γαρ έκαστοι καί διάφορα ἀλλήλων καὶ ἐναντία τιθεῖντ' αν τοῖς τε νόμοις καὶ τοῖς τῶν (ώντων ἤθεσιν καὶ τοῖς αὐτῶν τοῖς ἔμπροσθεν πρίν διατίθεσθαι μέλλειν, εί τις έξουσίαν δώσει άπλως ούτως C κυρίαν εΐναι διαθήκην ην άν τις διαθηται όπωσοῦν έχων πρός τῷ τοῦ βίου τέλει. ἀνοήτως γὰρ δὴ καὶ διατεθρυμμένως τινα τρόπον έχομεν οι πλείστοι, σταν ήδη μέλλειν ήγώμεθα τελευτάν.

ΚΛ. Πῶς τοῦτο, ὧ ξένε, λέγεις;

ΑΘ. Χαλεπόν έστ', ὧ Κλεινία, μέλλων ἄνθρωπος τελευτήσειν, καὶ μεστὸν λόγου τοῖς νομοθέταις εὖ μάλα φοβεροῦ καὶ δυσχερούς.

KA. $\Pi \hat{\eta}$;

ΑΘ. Ζητών είναι κύριος άπάντων, είωθε μετ' δργής d λέγειν.

ΚΛ. Ποΐα δή;

ΑΘ. Δεινόν γε, ω θεοί, φησίν, εί τὰ έμὰ έμοὶ μηδαμως ἐξέσται δοῦναί τε ὅτῳ αν ἐθέλω καὶ μή, καὶ τῷ μὲν πλείω, 5 τῶ δ' ἐλάττονα, τῶν ὁπόσοι περὶ ἐμὲ φαῦλοι καὶ ὅσοι ἀγαθοὶ γεγόνασιν φανερώς, βασανισθέντες ίκανώς εν νόσοις, οί δ' έν γήρα καὶ άλλαις παυτοίαισι τύχαις.

ΚΛ. Οὐκοῦν, ὧ ξένε, καλώς δοκοῦσίν σοι λέγειν;

ΑΘ. Μαλθακοὶ έμοις, ὧ Κλεινία, δοκοῦσιν οἱ πάλαι e νομοθετούντες γεγονέναι καὶ ἐπὶ σμικρὸν τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων βλέποντές τε καὶ διανοούμενοι νομοθετείν.

ΚΛ. Πῶς λένεις:

ΑΘ. Τον λόγον τοῦτον, ώγαθέ, φοβούμενοι, τον νόμον 5

b 5 πέρι secl. Hermann d4 εἰ τὰ ἐμὰ] εἴ τε ἄμα A et (ut vid.) d 6 èμè fecit A2: με Λ

ἐτίθεσαν τὸν ἐξεῖναι τὰ ἑαντοῦ διατίθεσθαι ἀπλῶς ὅπως ἄν 923 τις έθέλη τὸ παράπαν, έγω δὲ καὶ σὰ τοῖς ἐν τῆ σῆ πόλει μέλλουσι τελευταν αποκρινούμεθα έμμελέστερον πως. 3Ω φίλοι, φήσομεν, καὶ ἀτεχνῶς ἐφήμεροι, χαλεπὸν ὑμῖν ἐστιν γιγυώσκειν τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν χρήματα καὶ πρός γε ὑμᾶς 5 αὐτούς, ὥσπερ καὶ τὸ τῆς Πυθίας γράμμα φράζει, τὰ νῦν. έγως' οὖν νομοθέτης ὢν οὖθ' ὑμᾶς ὑμῶν αὐτῶν εἶναι τίθημι ούτε την οὐσίαν ταύτην, σύμπαντος δὲ τοῦ γένους ύμῶν τοῦ τε ξμπροσθεν καὶ τοῦ ξπειτα ἐσομένου, καὶ ξτι μάλλον τῆς b πόλεως είναι τό τε γένος παν καὶ τὴν οὐσίαν· καὶ οὕτω τούτων έγόντων, οὐκ, ἐάν τις ὑμᾶς θωπείαις ὑποδραμων ἐν νόσοις ή γήρα σαλεύοντας παρά τὸ βέλτιστον διατίθεσθαι πείθη, συγχωρήσομαι έκών, ὅτι δὲ τῆ πόλει τε ἄριστον πάση 5 καὶ γένει, πρὸς πᾶν τοῦτο βλέπων νομοθετήσω, τὸ ένὸς έκάστου κατατιθείς εν μοίραις ελάττοσι δικαίως. ύμεις δε ημίν ίλεώ τε καὶ εὐμενεῖς ὄντες πορεύοισθε ήπερ κατά φύσιν υθυ πορεύεσθε την αυθρωπίνην ήμεν δε περί των άλλων των ς ύμετέρων μελήσει, κηδομένοις ὅτι μάλιστα εἰς δύναμιν, οὐ των μέν, των δε ου. ταθτα μεν οθν παραμύθιά τε καί προοίμια των τε ζώντων, ω Κλεινία, καὶ των τελευτώντων έστω, νόμος δε όδε· *Os αν διαθήκην γράφη τὰ αὐτοῦ διατιθέ- μενος, παίδων ὧν πατήρ, πρώτον μὲν τῶν ὑέων κληρονόμον ον αν αξιώση γίγνεσθαι γραφέτω, των δε άλλων παίδων, ον αν μεν έτέρω ποιεισθαι διδώ δεχομένω, γραφέσθω τοῦτο αὐτό. d έαν δε περιγίγνηταί τις των ύέων αυτώ μη επί τινι κλήρω πεποιημένος, ον κατά νόμον έλπις είς αποικίαν εκπεμφθήσεσθαι, τούτω τῶν ἄλλων χρημάτων ἐξέστω τῷ πατρὶ διδόναι όσα αν εθέλη, πλην του πατρώου κλήρου και της περί τον 5 κλήρον κατασκευής πάσης, καὶ έὰν πλείους ώσιν, πρὸς μέρος ό πατηρ όπη αν εθέλη νεμέτω τα περιόντα του κλήρου. ότω

⁰⁶ τον ΑΟ (βιβλίον τοῦ πατριάρχου): τόνδε A^2 (δε s. v.) O^2 8.2 πως A: πῶς; vulg. (Cliniae tribuens) b2 ὑποδραμῶν L (ut vid.) O^2 : ὑπολαβών A et (ut vid.) O d 1 κλήρφ om. A et pr. O d 4 εθέλη L: θέλη A O

δ' αν των ύξων ύπάρχων οίκος ή, μη νέμειν τούτω των χρημάτων, θυγατρί τε ώσαύτως, ή μεν αν εγγεγυημένος ώς ανήρ εσόμενος ή, μη νέμεω, ή δ' αν μή, νέμειν· εαν δέ τω των e ύέων η και των θυγατέρων φανή κλήρος επιχώριος τής διαθήκης γενόμενος ύστερον, τῷ κληρουόμω τοῦ τὴν διαθήκην διαθεμένου καταλειπέτω, έαν δε άρρενας μεν μη λείπη, θηλείας δέ, δ διατιθέμενος, ανδρα μεν των θυγατέρων ήτινι 5 αν εθέλη, ύον δε αύτω καταλειπέτω, γράψας κληρονόμον έὰν δὲ ὑός τω τελευτήση παις ών, πρὶν εἰς ἄνδρας δυνατὸς είναι τελείν, είτε γεννητός ων είτε ποιητός, γραφέτω καί περί της τοιαύτης τύχης ό την διαθήκην γράφων τίνα χρη 924 παίδα αὐτῶ δεύτερου ἐπὶ τύγαις ἀμείνοσιν γίγνεσθαι. ἐὰν δέ τις ἄπαις ὢν τὸ παράπαν διαθήκην γράφη, τὸ τῆς ἐπικτήτου δεκατημόριου έξελόμενος, έὰν εθέλη τω δωρείσθαι, δωρείσθω τὰ δὲ ἄλλα παραδιδούς πάντα τῶ ποιηθέντι 5 άμεμπτος ίλεων ύὸν αὐτὸν ποιείσθω σὺν νόμω. ὧ δ' αν έπιτρόπων οἱ παίδες δέωνται, ἐὰν μὲν διαθέμενος τελευτά καὶ γράψας ἐπιτρόπους τοῖς παισὶν ἐκόντας τε καὶ ὁμολογούντας επιτροπεύσειν ούστινασούν και όπόσους αν εθέλη, b κατὰ ταῦτα τὰ γραφέντα ἡ τῶν ἐπιτρόπων αἵρεσις γιγνέσθω κυρία· έὰν δὲ ἡ τὸ παράπαν μὴ διαθέμενος τελευτήση τις ἡ της των επιτρόπων αίρεσεως ελλιπής, επιτρόπους είναι τοὺς έγγύτατα γένει πρός πατρός καὶ μητρός κυρίους, δύο μέν 5 πρὸς πατρός, δύο δὲ πρὸς μητρός, ἔνα δ' ἐκ τῶν τοῦ τελευτήσαντος φίλων, τούτους δ' οἱ νομοφύλακες καθιστάντων τῷ δεομένω των δρφανών. και πάσης της επιτροπης και των δρφανών πεντεκαίδεκα τών νομοφυλάκων οι πρεσβύτατοι c πάντων ἐπιμελείσθων ἀεὶ κατὰ πρέσβιν καὶ κατὰ τρεῖς διελόμενοι σφας αὐτούς, κατ' ἐνιαυτὸν τρεῖς καὶ κατ' ἐνιαυτὸν

e 6 $\dot{\nu}$ $\dot{$

άλλον ἔτεροι τρεῖς, ἔως αν αι πέντε περίοδοι γίγνωνται κύκλω.
5 και τοῦτο ἐκλιπέτω μηδέποτε κατὰ δύναμιν.

*Ος δ' αν μηδέν το παράπαν διαθέμενος αποθάνη, παίδας μέν καταλιπών δεομένους έπιτροπής, τών αὐτών νόμων τούτων α ή γρεία των παίδων αὐτοῦ μετεχέτω. θηλείας δὲ αν καταλείπη τις ἀπροσδοκήτω τύχη χρησάμενος, συγγνώμην τῷ τιθέντι τὸν νόμον ἐχέτω, ἐὰν τῶν τριῶν αὐτοῦ πρὸς τὰ δύο ἐπισκοπῶν την έκδοσιν των θυγατέρων ποιηται, πρός τε την του γένους 5 άγχιστείαν καὶ τὴν τοῦ κλήρου σωτηρίαν, τὸ δὲ τρίτον, ὅπερ αν πατηρ διασκέψαιτο, έξ απάντων των πολιτών βλέπων είς ήθη τε καὶ τρόπους τὸν ἐπιτήδειον αὐτῶ μὲν ὕόν, νυμφίον e δ' είναι τῆ θυγατρί, τοῦτο δὲ παραλείπη διὰ τὴν ἀδύνατον σκέψιν. νόμος τοίνυν είς δύναμιν όδε περί των τοιούτων κείσθω. Έαν ὁ μὴ διαθέμενος θυγατέρας λείπη, τοῦδε ἀποθανόντος, αδελφος δμοπάτωρ η ακληρος δμομήτριος έχέτω την 5 θυγατέρα καὶ τὸν κληρον τοῦ τελευτήσαντος εὰν δὲ μὴ ή άδελφός, άδελφοῦ δὲ παῖς, ώσαύτως, ἐὰν ἐν ἡλικία πρὸς άλλήλους ωσιν έαν δε μηδε είς τούτων, αδελφής δε παίς ή, κατὰ ταὐτά τέταρτος δὲ πατρὸς ἀδελφός, πέμπτος δὲ τούτου παις, έκτος δε άδελφης πατρος έκγονος. ώσαύτως δε το γένος 10 αξὶ πορευέσθω κατ' αγχιστείαν, ξάν τις παίδας θηλείας κατα-925 λείπη, δι' άδελφων τε καὶ άδελφιδων ἐπανιόν, ἔμπροσθε μὲν των άρρένων, ύστερον δε θηλειών ένὶ γένει. την δε τούτων γάμου χρόνου συμμετρίαν τε καὶ ἀμετρίαν ὁ δικαστης σκοπῶν κρινέτω, γυμνούς μέν τους άρρενας, γυμνάς δε δμφαλού μέχρι 5 θεώμενος τὰς θηλείας εὰν δὲ τοῖς οἰκείοις ἀπορία συγγενών η μέχρι μεν άδελφοῦ ὑιδῶν, μέχρι δὲ πάππου παίδων ώσαύτως,

d 1 καταλείπη ΛΟ: καταλίπη Ο² (ί s. v.) d 2 τιθέντι] γρ. θέντι Ο d 6 διαπκύματο ἐξ fecit Λ²: διασκύμασθαι τὸ ἐξ Λ (sed ασθ erasum) LO = 0 τι παραλίπη fecit Ο³ (ι s. v.) = 3 λείπη ΛΟ: λίπη Ο² (ι s. v.) τοῦδε Stallbaum: τοῦ δὲ Λ LO: τοῦ vulg. e6 δὲ ante παῖς om. Λ (add. s. v. Λ²) pr. Ο = 8 κατὰ] καὶ κατὰ Λ (ut vid.) Ο = 10 καταλείπη ΛΟ: καταλίπη Ο² (ι s. v.) Eus. a 1 τε L Eus. et fecit Ο² (τ s. v.): δὲ Λ Ο ἐπανιών Eus. a 2 τούτων scripsi: τοῦ τοῦ libri a 3 γάμον ΛΟ: γάμων Ο² αδ πάπον L? Ο² (ων s. v.)

τῶν ἄλλων ὅντιν' ἄν ἡ παῖς μετ' ἐπιτρόπων αἰρῆται τῶν πολιτών έκούσιον έκουσία, κληρονόμος γιγνέσθω τοῦ τελευτή- b σαντος καὶ τῆς θυγατρὸς νυμφίος. ἔτι δὲ πολλὰ πολλῶν καὶ πλείων ἀπορία τῶν τοιούτων γίγνοιτ' αν ἔστιν ὅτ' ἐν αὐτῆ τῆ πόλει αν οῦν δή τις ἀπορουμένη τῶν αὐτόθεν ὑρά τινα είς αποικίαν απεσταλμένου, ή δε κατά νοῦν αὐτη κληρονόμου 5 έκεινου γίγνεσθαι των του πατρός, έαν μέν συγγενής ή, κατά την τάξιν του νόμου επί τον κληρον πορευέσθω, εαν δε εκτός γένους, των εν τη πύλει όντων έξω της συγγενείας, κύριος έστω κατά την των έπιτρόπων και της παιδός του τελευτή- C σαντος αίρεσιν γήμαι καὶ τὸν κλήρον ἐπανελθών οἴκαδε λαβείν τοῦ μὴ διαθεμένου. ἄπαις δὲ ἀρρένων τε καὶ θηλειῶν τὸ παράπαν δς αν μη διαθέμενος τελευτα, τὰ μὲν ἄλλα περὶ τοῦ τοιούτου κατὰ τὸν ἔμπροσθεν ἐχέτω νόμον, θήλεια δὲ 5 καὶ ἄρρην οίον σύννομοι ἴτωσαν ἐκ τοῦ γένους εἰς τὸν έξηρημωμένον έκάστοτε οἶκοι, ὧν ὁ κλήρος γιγνέσθω κυρίως, άδελφη μέν πρώτον, άδελφοῦ δε θυνάτηρ δευτέρα, τρίτη δε d έκγονος άδελφης, τετάρτη δε πατρός άδελφή, και πέμπτη πατρός άδελφού παις, έκτη δε άδελφης πατρός αν είη παις. συνοικίζειν δε ταύτας εκείνοις κατ' άγχιστείαν καὶ θέμιν, ώς ξμπροσθεν ένομοθετήσαμεν, μη δη λανθανέτω το των 5 τοιούτων νόμων ήμας βάρος, ως χαλεπως έστιν ότε προστάττει τῷ τοῦ τελευτήσαυτος κατὰ γένος οἰκείῳ γαμεῖν την συγγενή, μη δοκεί δε σκοπείν α μυρία εν ανθρώποις έμπόδια γίγνεται τοις τοιούτοις επιτάγμασιν του μήτινα e έθέλειν πείθεσθαι, πρότερον δε ούστινας ότιουν αν βουληθηναι παθείν, δπόταν η σωμάτων νοσήματα καὶ πηρώσεις ή διανοίας έν τισιν των επιταττομένων γαμείν ή γαμείσθαι γίγνηται, τούτων δη μηδέν φροντίζειν τάχ' αν δ νομοθέτης 5 δόξειέν τισιν, οὐκ ὀρθώς δοκοῦν. ἔστω τοίνυν εἰρημένον ὑπέρ

b 2 πολλὰ] πολλὴ Ast c 6 ἴτωσαν L (ut vid.) O^2 : πως aν A O d 8 δοκεῖ | δοκῆ fecit A^2 et y s. v. O^2 γρ. μυρία ἀνθρώποις (om. $\hat{\epsilon}$ ν) O et sic liber patriarchae e 4 γαμεῖν . . . e 5 πούτων om. A (add, in marg. A^2) pr. O e 5 πάχ aν δ] πάχα A e 6 δόξει ϵ ν] δόξει $\hat{\epsilon}$ ν $\hat{\delta}$ $\hat{\epsilon}$ ν $\hat{\delta}$ 0 e 6 κε emend.): δόξη $\hat{\epsilon}$ ν $\hat{\delta}$ 0 e 7 κε συρίαν ε γρ. μυρία $\hat{\epsilon}$ 0 κε γρ. μυρία $\hat{\epsilon}$ 1 καν $\hat{\epsilon}$ 2 καν $\hat{\epsilon}$ 3 καν $\hat{\delta}$ 3 καν $\hat{\epsilon}$ 3 καν $\hat{\epsilon}$ 4 καν $\hat{\epsilon}$ 4 καν $\hat{\epsilon}$ 4 καν $\hat{\epsilon}$ 4 καν $\hat{\epsilon}$ 5 καν $\hat{\epsilon}$ 5 καν $\hat{\epsilon}$ 5 καν $\hat{\epsilon}$ 6 καν $\hat{\epsilon}$ 6 καν $\hat{\epsilon}$ 6 καν $\hat{\epsilon}$ 7 καν $\hat{\epsilon}$ 7 καν $\hat{\epsilon}$ 8 καν $\hat{\epsilon}$ 9 καν $\hat{\epsilon}$ 9

τε νομοθέτου καὶ ὑπὲρ νομοθετουμένου σχεδὸν οἶον κοινὸν προοίμιου, συγγνώμην μεν τῷ νομοθέτη τοὺς ἐπιταττομένους δεόμενον έχειν, ότι των κοινων επιμελούμενος ούκ αν ποτε το δύναιτο διοικείν άμα καὶ τὰς ίδίας έκάστω γιγνομένας συμ-026 φοράς, συγγνώμην δ' αὖ καὶ τοῖς νομοθετουμένοις, ώς τὰ τοῦ νομοθετοῦντος εἰκότως ενίστε οὐ δύνανται προστάγματα

ΚΛ. Τί δή τις οὖν, ὧ ξένε, δρών πρὸς τὰ τοιαῦτα 5 εμμετρότατος αν είη;

ΑΘ. Διαιτητάς, ω Κλεινία, τοις τοιούτοις νόμοις καὶ νομοθετουμένοις αναγκαίον αίρεισθαι.

ΚΛ. Πῶς λέγεις;

τελείν, α μη γιγνώσκων προστάττει.

ΑΘ. "Εστιν ότε πλουσίου πατρός άδελφιδούς την τού b θείου θυγατέρα έκων οὐκ αν ἐθέλοι λαμβάνειν, τρυφων καὶ ἐπὶ μείζοσι γάμοις τὴν διάνοιαν ἐπέχων· ἔστιν δ' ὅτε καὶ συμφορὰν τὴν μεγίστην τοῦ νομοθέτου προστάττοντος, άπειθεῖν ἀναγκάζοιτ' αν τῷ νόμω, μαινόμενα κηδεύματα 5 ἀναγκάζοντος λαμβάνειν ἡ δεινὰς ἄλλας σωμάτων ἡ ψυχῶν συμφοράς, ας αβίωτον ζην κεκτημένω. ό δη νθν λόγος ημίν περὶ τούτων όδε νόμος κείσθω. Ἐάν τινες άρα περὶ διαθήκης C έγκαλωσι τοῖς κειμένοις νόμοις, περί τε ἄλλων ωντινωνοῦν καὶ δὴ καὶ περὶ γάμων, ἡ μὴν παρόντα καὶ ζώντα αὐτὸν τὸν νομοθέτην μήποτ' αν αναγκάσαι πράττειν ούτω, μηδε γήμαι μηδε γήμασθαι, τους νυν αναγκαζομένους εκάτερα δράν, ο δέ 5 τις των οἰκείων ή τις ἐπίτροπος Φη, διαιτητάς Φάναι καὶ πατέρας τοὺς πεντεκαίδεκα τῶν νομοφυλάκων καταλιπεῖν τοῖς ορφανοίς και ορφαναίς τον νομοθέτην προς ούς επανιόντες d διαδικαζέσθων οἱ περί τινος τῶν τοιούτων ἀμφισβητοῦντες, κύρια τελοῦντες τὰ τούτων δόγματα. ἃν δέ τω μείζων δύναμις επανατίθεσθαι δοκή τοις νομοφύλαξιν, είς τὸ τῶν εκκρίτων δικαστών δικαστήριον είσάγων αὐτοὺς διαδικαζέσθω

Θ 7 νομοθέτου καὶ ὑπέρ om. A (add. in marg. A3) pr. O προστάττει in marg. A3 O2: πράττει A L O α 5 εμμετρώτατος Α (sed o ex ω A2) O e3 åv om. AO

περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων· τῷ δὲ ἡττηθέντι παρὰ τοῦ 5 νομοθέτου ψόγος καὶ ὅνειδος κείσθω, πολλῶν χρημάτων νοῦν κεκτημένω ζημία βαρυτέρα.

Νύν δη τοις δρφανοίς παισί γένεσις οίον δευτέρα τις γίγνοιτ' αν. μετά μεν οθν την πρώτην εκάστοις εξρηνται e τροφαί και παιδεύσεις μετά δε την δευτέραν, έρημον πατέρων γενομένην, μηγανασθαι δεί τίνα τρόπον ή της δρφανίας τύγη τοις γενομένοις δρφανοις ώς ηκιστα έλεον έξει της συμφοράς. πρώτον μεν δή φαμεν νομοθετείν αντοίς τους νομοφύλακας 5 αντί γεννητόρων πατέρας οὐ χείρους, καὶ δὴ καὶ καθ' εκαστον ένιαυτὸν ως οἰκείων ἐπιμελεῖσθαι προστάττομεν, ἐμμελῆ τούτοις τε αὐτοῖς περὶ τροφής ὀρφανῶν προοιμιασάμενοι καὶ τοῖς ἐπιτρόποις. εἴς τινα γὰρ οὖν μοι καιρὸν φαινόμεθα τοὺς ἔμπροσθεν λόγους διεξελθεῖν, ώς ἄρα αι τῶν τελευτη- 927 σάντων ψυχαὶ δύναμιν έχουσίν τινα τελευτήσασαι, ή τῶν κατ' ανθρώπους πραγμάτων έπιμελοῦνται ταῦτα δὲ αληθεῖς μέν, μακροί δ' είσιν περιέχοντες λόγοι, πιστεύειν δε ταίς άλλαις φήμαις χρεών περί τὰ τοιαῦτα, οὕτω πολλαῖσιν καὶ 5 σφόδρα παλαιαίς ούσαις, πιστεύειν δ' αὖ καὶ τοῖς νομοθετοῦσιν ταῦθ' οῦτως ἔχειν, ἄνπερ μὴ παντάπασιν ἄφρονες φαίνωνται. ταύτη δὲ εἰ ταῦτ' ἐστὶν κατὰ φύσιν, πρῶτον μεν τους άνω θεους φοβείσθων, οι των δρφανών της ερημίας b αλσθήσεις έχουσιν, είτα τὰς τῶν κεκμηκότων ψυχάς, αἶς ἐστιν έν τη φύσει των αύτων έκγόνων κήδεσθαι διαφερόντως καί τιμώσίν τε αὐτοὺς εὐμενεῖς εἶναι καὶ ἀτιμάζουσιν δυσμενεῖς, έτι δὲ τὰς τῶν (ώντων μέν, ἐν γήρα δὲ ὄντων καὶ ἐν μεγί- 5 σταις τιμαΐς--- ὅπουπερ πόλις εὐνομοῦσα εὐδαιμονεῖ, τούτους οί παίδες παίδων φιλοστοργούντες (ώσι μεθ' ήδονής καὶ τὰ περί ταῦτα δξὺ μὲν ἀκούουσιν βλέπουσίν τε δξύ, τοῖς τε

d8 τις om. A et pr. Ο ε2 παίδευσις A et pr. Ο ε5 φαμεν in marg. A^3 : om. A et pr. O ε7 γρ. ℓ μμελή in marg. A^3O^2 : ℓ ν μελέτη A L Ο b2 inter ℓ χουσιν et ℓ Γτα verda καὶ τὰ περὶ ταῦτα . . . καὶ ℓ ερντάτην auctore Desiderio Heraldo interposuit Hermann b6 ὅπουπεοὶ ὅπου τὰο Hermann

ς περί αὐτὰ δικαίοις εὐμενεῖς εἰσιν, νεμεσῶσίν τε μάλιστα αὖ τοῖς εἰς ὀρφανὰ καὶ ἔρημα ὑβρίζουσιν, παρακαταθήκην είναι μεγίστην ἡγούμενοι καὶ ἱερωτάτην—οῖς ἐπίτροπον καὶ άργοντα πασι δεί τὸν νοῦν, ὧ καὶ βραχὺς ἐνείη, προσέχοντα, 5 καὶ εὐλαβούμενον περὶ τροφήν τε καὶ παιδείαν δρφανών, ώς έρανον είσφέροντα έαυτώ τε καὶ τοῖς αὐτοῦ, κατὰ δύναμιν πάντως πασαν εὐεργετείν. ὁ μεν δη πεισθείς τῷ πρὸ τοῦ νόμου μύθω καὶ μηδέν εἰς ὀρφανὸν ὑβρίσας οὐκ εἴσεται d έναργως την περί τὰ τοιαθτα δργην νομοθέτου, δ δὲ ἀπειθης καί τινα πατρός η μητρός έρημον άδικων διπλην τινέτω πάσαν την βλάβην η περί τον αμφιθαλή γενόμενος κακός. την δε άλλην νομοθεσίαν επιτρόποισίν τε περί δρφανούς 5 άρχουσίν τε περί την ἐπιμέλειαν τῶν ἐπιτρόπων, εἰ μὲν μή παράδειγμά τε τροφής παίδων έλευθέρων εκέκτηντο αυτοί τρέφοντες τους αυτών και των οικείων χρημάτων έπιμελούe μενοι, έτι δε νόμους περί αὐτών τούτων μετρίως διειρημένους είχου, είχευ τινα λόγου αυ επιτροπικούς τινας νόμους, ως όντας ίδια διαφέροντας πολύ, τιθέναι, ποικίλλοντας έπιτηδεύμασιν ίδίοις τὸν τῶν ὀρφανῶν βίον παρὰ τὸν τῶν μή νῦν 5 δὲ εἰς μὲν τὰ τοιαῦτα σύμπαντα οὐ πολὺ διαφέρον ἡ παρ' ήμιν δρφανία κέκτηται της πατρονομικής, τιμαίς δέ καὶ άτιμίαις άμα καὶ ἐπιμελείαισιν οὐδαμῶς ἐξισοῦσθαι φιλεῖ. 928 διὸ δὴ περὶ τοῦτο αὐτὸ τὴν ὀρφανῶν πέρι νομοθεσίαν παραμυθούμενός τε καὶ ἀπειλων ὁ νόμος ἐσπούδακεν. ἔτι δ' ἀπειλή τις αν τοιάδε είη μάλα εγκαιρος. *Ος αν θηλυν είτε άρρενα επιτροπεύη, καὶ ôs αν επιτρόπου φύλαξ των νομοφυ-5 λάκων καταστάς έπιμεληται, μη χείρον άγαπάτω των αύτοῦ τέκνων τὸν τῆς ὀρφανικῆς μετειληφότα τύχης, μηδὲ τῶν ολκείων των του τρεφομένου χείρου χρημάτων έπιμελείσθω, b βέλτιον δὲ ἢ τῶν αὐτοῦ κατὰ προθυμίαν. ἔνα δὲ τοῦτον νόμον

C2 aỗ τοῖς Ast: αὐτοῖς libri C4 ῷ καl O^2 : ῷ AO d4 περl L (ut vid.): καl A (γρ. περl in marg. A°) O (περl s. v. O^2) d5 μη Baiter: δη libri ε1 διηρημένους A (sed η εx emend.) O (sed ε, v.) b1 τουτον ρομων (ut vid.) A: τούτων ρόμων A² et pr. O

έχων δρφανών πέρι πας επιτροπευέτω εαν δε άλλως τις περί τὰ τοιαθτα πράττη παρὰ τὸν νόμον τόνδε, ὁ μὲν ἄρχων ζημιούτω τὸν ἐπίτροπον, ὁ δὲ ἐπίτροπος τὸν ἄρχοντα εἰς τὸ των εκκρίτων δικαστήριον είσαγων (ημιούτω τῷ δόξαντι 5 τιμήματι τῷ δικαστηρίῳ διπλη. ἐὰν δ' ἐπίτροπος ἀμελεῖν η κακουργείν δοκή τοίς οἰκείοις ή καὶ των ἄλλων τινὶ πολιτών, είς ταὐτὸν ἀγέτω δικαστήριον. ὅτι δ' αν ὅφλη, τετραπλασίαν μεν τούτου τίνειν, γιγνέσθω δε τὸ μεν ήμισυ τοῦ παιδός, τὸ C δ' ήμισυ τοῦ καταδικασαμένου την δίκην. αμα δ' αν ηβήση τις των δρφανών, έαν ήγηται κακώς έπιτροπευθήναι, μέχρι πέντε έτων έξηκούσης της επιτροπής έστω δίκην λαχείν έπιτροπίας εάν δέ τις όφλη των επιτρόπων, τιμάν τὸ 5 δικαστήριον ότι χρη παθείν η αποτίνειν, έαν δε δη των άρχόντων, αμελεία μεν δόξας κακώσαι τον δρφανόν, ότι χρή τίνειν αὐτὸν τῷ παιδί, τιμάτω τὸ δικαστήριον, ἐὰν δὲ ἀδικία, d πρός τῷ τιμήματι, τῆς ἀρχῆς τῶν νομοφυλάκων ἀφιστάσθω, τὸ δὲ κοινὸν τῆς πόλεως ἔτερον νομοφύλακα ἀντὶ τούτου καθιστάτω τῆ χώρα καὶ τῆ πόλει.

Διαφοραὶ πατέρων τε πρὸς αὐτῶν παίδας γίγνονται καὶ 5 παίδων πρὸς γεννητὰς μείζους ἢ χρεών, ἐν αις οι τε πατέρες ἡγοιντὶ ἀν δειν τὸν νομοθέτην νομοθετειν ἐξειναι σφισιν, ἐὰν βούλωνται, τὸν ὑὸν ὑπὸ κήρυκος ἐναντίον ἀπάντων ἀπειπείν ὑὸν κατὰ νόμον μηκέτ είναι, ὑεις τ' αὐ σφισι πατέρας ὑπὸ € νόσων ἢ γήρως διατιθεμένους αἰσχρῶς ἐξειναι παρανοίας γράφεσθαι ταῦτα δὲ ὅντως ἐν παγκάκων ἤθεσιν ἀνθρώπων γίγνεσθαι φιλει, ἐπεὶ ἡμίσεών γε ὄντων τῶν κακῶν, οιον μὴ κακοῦ μὲν πατρός, ὑέος δέ, ἢ τοὐναντίον, οὐ γίγνονται 5 συμφοραὶ τηλικαύτης ἔχθρας ἔκγονοι. ἐν μὲν οῦν ἀλλη πολιτεία παῖς ἀποκεκηρυγμένος οὐκ ἀν ἐξ ἀνάγκης ἄπολις είη, ταύτης δέ, ἢς οίδε οἱ νόμοι ἔσονται, ἀναγκαίως ἔχει εἰς ἄλλην χώραν ἐξοικίζεσθαι τὸν ἀπάτορα—πρὸς γὰρ 929 τοις τετταράκοντα καὶ πεντακισχιλίοις οίκοις οὐκ ἔστιν ἕνα

b 6 $\tau \hat{\varphi}$ om. Λ et pr. O e 4 $\hat{\epsilon}\pi\hat{\epsilon}\hat{l}$] $\hat{\epsilon}\pi\hat{l}$ Λ

προσγενέσθαι-διό δη δεί τον ταύτα πεισόμενον εν δίκη μη ύπὸ ένὸς πατρός, ὑπὸ δὲ τοῦ γένους ἀπορρηθηναι παντός. 5 ποιείν δε χρη των τοιούτων πέρι κατά νόμον τοιόνδε τινά. 'Ον αν θυμός επίη μηδαμώς ευτυχής, είτ' ουν εν δίκη είτε καὶ μή, ον έτεκέ τε καὶ εξεθρέψατο, τοῦτον επιθυμεῖν άπαλλάξαι της αύτοῦ συγγενείας, μη φαύλως ούτως εξέστω μηδ' b εὐθὺς τοῦτο δρῶν, πρῶτον δὲ συλλεξάτω τοὺς αὐτοῦ συγγενεῖς μέχρι ἀνεψιών καὶ τοὺς τοῦ ὑέος ὡσαύτως τοὺς πρὸς μητρός, κατηγορείτω δὲ ἐν τούτοις, διδάσκων ὡς ἄξιος ἄπασιν ἐκ τοῦ γένους ἐκκεκηρῦχθαι, δότω δὲ καὶ τῷ ὑεῖ λόγους τοὺς ἴσους 5 ως ουκ άξιος έστι τούτων ουδέν πάσχειν και έαν μέν πείθη ό πατηρ καὶ συμψήφους λάβη πάντων των συγγενων ύπερ ημισυ, πλην πατρός διαψηφιζομένου και μητρός και τοῦ C φεύγουτος, των τε άλλων οπόσοιπερ αν ωσιν γυναικών είτε ανδρών τέλειοι, ταύτη μέν και κατά ταθτα έξέστω τῷ πατρί του ύου αποκηρύττειν, άλλως δε μηδαμώς. του δ' αποκηρυχθέντα εάν τις των πολιτων ύον βούληται θέσθαι, μηδείς 5 νόμος ἀπειργέτω ποιείσθαι—τὰ γὰρ τῶν νέων ήθη πολλὰς μεταβολάς εν τῷ βίω μεταβάλλειν εκάστοτε πέφυκενάποκηρυχθέντα δὲ ἄν τις δέκα ἐτῶν μὴ ἐπιθυμήση θετὸν d ύον ποιήσασθαι, τους των έπιγόνων έπιμελητάς των είς την ἀποικίαν ἐπιμελεῖσθαι καὶ τούτων, ὅπως αν μετάσχωσι τῆς αὐτῆς ἀποικίας ἐμμελῶς. ἐὰν δέ τίς τινα νόσος ἢ γῆρας η καὶ τρόπων χαλεπότης η καὶ σύμπαντα ταῦτα ἔκφρονα 5 ἀπεργάζηται διαφερόντως των πολλών, καὶ λανθάνη τοὺς άλλους πλην των συνδιαιτωμένων, οἰκοφθορή δὲ ώς ων των αύτοῦ κύριος, ὁ δὲ ὑὸς ἀπορη καὶ ὀκνη την της παρανοίας e γράφεσθαι δίκην, νόμος αὐτῷ κείσθω πρῶτον μὲν πρὸς τοὺς πρεσβυτάτους των νομοφυλάκων ελθόντα διηγήσασθαι την τοῦ πατρὸς συμφοράν, οἱ δὲ κατιδόντες ἱκανῶς συμβουλευόντων εάντε δέη γράφεσθαι καὶ εαν μη την γραφήν, εαν

δὲ συμβουλεύσωσιν, γιγνέσθωσαν τῷ γραφομένῳ μόρτυρες 5 ἄμα καὶ σύνδικοι· ὁ δὲ ὀφλῶν τοῦ λοιποῦ χρόνου ἄκυρος ἔστω τῶν αὐτοῦ καὶ τὸ σμικρότατον διατίθεσθαι, καθάπερ παῖς δὲ οἰκείτω τὸν ἐπίλοιπον βίον.

Έαν δε ανήρ και γινή μηδαμή συμφέρωνται τρόπων άτυχία χρώμενοι, δέκα μεν άνδρας των νομοφυλάκων έπι- 10 μελείσθαι τών τοιούτων ἀεὶ χρεών τοὺς μέσους, δέκα δὲ τών 930 περί γάμους γυναικών ώσαύτως καὶ ἐὰν μὲν δὴ συναλλάττειν δύνωνται, ταῦτ' ἔστω κύρια, ἐὰν δ' αἱ ψυχαὶ κιμαίνωσιν μειζόνως αὐτῶν, ζητείν κατὰ δύναμιν οἵτινες έκατέρω συνοίσουσιν. εἰκὸς δὲ εἶναι τοὺς τοιούτους μὴ πραέσιν ήθεσιν 5 κεχρημένους βαθύτερα δη τούτοις και πραότερα τρόπων ήθη σύννομα πειρασθαι προσαρμόττειν. καὶ ὅσοι μὲν αν ἄπαιδες αὐτῶν ἡ ὀλιγόπαιδες ὄντες διαφέρωνται, καὶ παίδων ἕνεκα την συνοίκησιν ποιείσθαι. όσοι δ' αν ίκανων όντων παίδων, b της συγκαταγηράσεως ένεκα καὶ ἐπιμελείας ἀλλήλων τὴν διάζευξίν τε καὶ σύζευξιν ποιείσθαι χρεών. ἐὰν δὲ τελευτᾶ γυνή καταλείπουσα παίδας θηλείας τε καὶ άρρενας, συμβουλευτικός αν είπ νόμος ο τιθέμενος, ούκ αναγκαστικός, τρέφειν 5 τούς όντας παίδας μη μητρυάν έπαγόμενον μη δε όντων, έξ ανάγκης γαμείν, μέχριπερ αν ίκανους γεννήση παίδας τώ τε οίκω καὶ τῆ πόλει. ἡν δὲ ὁ ἀνὴρ ἀποθάνη παίδας ίκανοὺς C λιπών, η μήτηρ των παίδων αὐτοῦ μένουσα τρεφέτω υεωτέρα δ' αν δοκή του δέοντος είναι προς το ζήν αθ ύγιαίνουσα ανανδρος, οι προσήκοντες πρὸς τὰς τῶν γάμων ἐπιμελουμένας γυναϊκας κοινούμενοι, τὸ δοκοῦν αύτοῖς τε καὶ ἐκείναις 5 περί των τοιούτων ποιούντων, έαν δε ενδεείς τέκνων ωσιν, καὶ παίδων ένεκα, παίδων δὲ ἱκαιότης ἀκριβης ἄρρην καὶ θήλεια έστω τῷ νόμω. ὅταν δὲ ὁμολογῆται μὲν τὸ γενό- d

e 10 ἀτυχία Λ (sed à s.v.) L O: δυστυχία Λ^2 (δυσ in marg.) Ω^2 (δυσ s.v.) a 4 ξυνοίσουσιν Λ L O: ξυνοικήσουσιν scr. recc. αδ κεχημένους Λ LO: γρ. κεκραμένους Λ^2 κεκραμένους in marg. L' O' b 4 καταλείπουσα Λ (sed εί ex emend.) Ω^2 εί s.v.: καταλιποΐσα Ω b 4 μητρυὰν Λ et pr. Ω : μητρυὰν vulg. ὅντων Λ^2 L' O' (ν s. ν .); ὅντως Λ LO d ν 1 γενόμενον Λ LO: γεννάμενον νulg.

μενου εἶναι τῶν ποιουμένων ἔκγονου, δέηται δὲ κρίσεως τίνι τὸ γεννηθὲν ἔπεσθαι χρεών, δούλη μὲν ἐὰν συμμείξη δούλῳ η̂ ἐλευθέρῳ ἡ ἀπελευθέρῳ, πάντως τοῦ δεσπότου ἔστω τῆς 5 δούλης τὸ γεννώμενου, ἐὰν δέ τις ἐλευθέρα δούλῳ συγγίγνηται, τοῦ δεσπότου ἔστω τὸ γιγνόμενου τοῦ δούλου· ἐὰν δ' ἐξ αὐτοῦ δούλης ἡ ἐκ δούλου ἐαντῆς, καὶ περιφανὲς τοῦτ' ηλ, τὸ μὲν τῆς γυναικὸς αἱ γυναίκες εἰς ἄλλην χώραν ἐκπεμε πύντων σὺν τῷ πατρί, τὸ δὲ τοῦ ἀνδρὸς οἱ νομοφύλακες σὺν τῆ γεννησάση.

Γονέων δὲ ἀμελεῖν οὕτε θεὸς οὕτε ἄνθρωπος νοῦν ἔχων σύμβουλός ποτε γένοιτ' ἂν οὕδεὶς οὐδενί· φρονῆσαι δὲ χρῆς περὶ θεῶν θεραπείας τοιόνδε προοίμιον ἂν γενόμενον εἰς τὰς τὰν γεινησάντων τιμάς τε καὶ ἀτιμίας ὁρθῶς συντεταγμένον· Νόμοι περὶ θεοὺς ἀρχαῖοι κεῖνται πᾶσιν διχῆ. τοὺς μὲν γὰρ 931 τῶν θεῶν ὁρῶντες σαφῶς τιμῶμεν, τῶν δὶ εἰκόνας ἀγάλματα ἱδρυσάμενοι, οὑς ἡμῖν ἀγάλλουσι καίπερ ἀψύχους ὅντας, ἐκείνους ἡγούμεθα τοὺς ἐμψύχους θεοὺς πολλὴν διὰ ταῦτ' εὐνοιαν καὶ χάριν ἔχειν. πατὴρ οῦν ὅτφ καὶ μήτηρ ἡ τούτων πατέρες 5 ἡ μητέρες ἐν οἰκία κεῖνται κειμήλιοι ἀπειρηκότες γήρα, μηδεὶς διανοηθήτω ποτὲ ἀγαλμα αὐτῷ, τοιοῦτον ἐφέστιον ἵδρυμα ἐν οἰκία ἔχων, μᾶλλον κύριον ἔσεσθαι, ἐὰν δὴ κατὰ τρόπον γε ὁρθῶς αὐτὸ θεραπεύη ὁ κεκτημένος.

ΚΛ. Τίνα δη την ορθότητα είναι φράζεις;

ΑΘ. Έγὼ ἐρῶ· καὶ γὰρ οὖν ἄξιον, ὧ φίλοι, ἀκούειν τά γε δὴ τοιαῦτα.

ΚΛ. Λέγε μόνον.

h

ΑΘ. Οιδίπους, φαμέν, ἀτιμασθεὶς ἐπηύξατο τοῖς αὐτοῦ τέκνοις ἃ δὴ καὶ πᾶς ὑμνεῖ τέλεα καὶ ἐπήκοα γενέσθαι παρὰ θεῶν, 'Αμύντορά τε Φοίνικι τῷ ἑαυτοῦ ἐπαρὰσθαι παιδὶ

θυμωθέντα καὶ Ἱππολύτῳ Θησέα καὶ ἐτέρους ἄλλοις μυρίους μυρίοις, ὧν γέγονε σαφὲς ἐπηκόους εἶναι γονεῦσι πρὸς τέκτα c θεούς· ἀραῖος γὰρ γονεὺς ἐκγόνοις ὡς οὐδεὶς ἔτερος ἄλλοις, δικαιότατα. μὴ δή τις ἀτιμαζομένῳ μὲν διαφερόντως πατρὶ πρὸς παίδων καὶ μητρὶ θεὸν ἐπήκοον ἐν εὐχαῖς ἡγείσθω γίγνεσθαι κατὰ φύσιν, τιμωμένῳ δὲ ἄρα καὶ περιχαρεῖ σφόδρα 5 γενομένῳ, καὶ διὰ τὰ τοιαῦτα εὐχαῖς λιπαρῶς εἰς ἀγαθὰ τοῖς παισὶ παρακαλοῦντος θεούς, οὐκ ἄρα τὰ τοιαῦτα ἀκούειν ἐξ ἴσον καὶ νέμειν ἡμῦν αὐτοὺς ἡγησόμεθα; ἀλλ' οὐκ ἄν ποτε d δίκαιοι νομῆς εἶεν ἀγαθῶν, δ δή φαμεν ῆκιστα θεοῖς εἷι αι πρέπον.

ΚΛ. Πολύ γε.

ΑΘ. Οὐκοῦν διανοηθῶμεν, ὁ σμικρῷ πρότερον εἴπομεν, 5
ὡς οὐδὲν πρὸς θεῶν τιμιώτερον ἄγαλμὶ ἀν κτησαίμεθα πατρὸς
καὶ προπάτορος παρειμένων γήρα καὶ μητέρων τὴν αὐτὴν
δύναμιν ἐχουσῶν, οὖς ὅταν ἀγάλλη τις τιμαῖς, γέγηθεν ὁ
θεός· οὐ γὰρ ἀν ἐπήκοος ἦν αὐτῶν. θαυμαστὸν γὰρ δήπου
τὸ προγόνων ἴδρυμα ἡμῶν ἐστιν, διαφερόντως τῶν ἀψύχων· €
τὰ μὲν γὰρ θεραπευόμενα ὑψ ἡμῶν, ὅσα ἔμψυχα, συνεύχεται ἐκάστοτε, καὶ ἀτιμαζόμενα τὰναντία, τὰ δ' οὐδέτερα,
ὥστε ἀν ὀρθῶς τις χρῆται πατρὶ καὶ προπάτορι καὶ πᾶσι
τοῖς τοιούτοις, πάντων πρὸς θεοφιλῆ μοῦραν κυριώτατα 5
ἀγαλμάτων ἀν κεκτῆτο.

ΚΛ. Κάλλιστ' εἶπες.

ΑΘ. Πας δη νουν έχων φοβείται και τιμά γονέων εὐχάς, είδως πολλοις και πολλάκις ἐπιτελείς γενομένας τούτων ουν ουτω φύσει διατεταγμένων, τοις μεν ἀγαθοίς ἔρμαιον 932 πρόγονοι γηραιοί, ζωντες μέχρι των ἐσχάτων του βίου, και ἀπιόντες νέοι σφόδρα ποθεινοί, τοις δὲ κακοις εὐ μάλα φοβεροί. πας δη τιμάτω πάσαις τιμαίς ταις ἐννόμοις τοὺς

C 4 εν om. γρ. O d 2 νομῆς εἶεν] νομι $[εν A: νομεῖς εἶεν fccit A^2: νομεῖεεεν Ο d <math>η = γρόπατρος A: corr. Λ²(σ s. v.)$ e 6 κεκτῆτο ci. Bekker: κέκτητο A O: κέκτηται O²(αι s. v.) a 3 ἀπιόντες νέοι] ἀπόντες γέοις Winckelmann

5 αύτοῦ γεννήτορας τοῖς νῦν πεισθεὶς λόγοις εἰ δ' οὖν τινα κατέχοι φήμη κωφή των τοιούτων προοιμίων, νόμος όδε ἐπὶ τούτοις όρθως κείμενος αν είη. 'Εάν τις εν τήδε τή πόλει γονέων αμελέστερον έχη του δέοντος, και μη των ύέων και b πάντων των έκγόνων αύτοῦ καὶ ξαυτοῦ μειζόνως εἰς ἄπαντα επιτρέπων καὶ ἀποπληρῶν ή τὰς βουλήσεις, εξαγγελλέτω μεν ὁ πάσχων τι τοιοῦτον, είτε αὐτὸς είτε τινὰ πέμπων, πρός τρείς μέν των νομοφυλάκων τους πρεσβυτάτους, τρείς 5 δ' αὖ τῶν περὶ γάμους γυναικῶν ἐπιμελουμένων οἱ δ' ἐπιμελείσθωσαν, κολάζοντες τοὺς άδικοῦντας νέους μεν όντας έτι πληγαίς καὶ δεσμοίς, μέχριπερ αν έτων ανδρες μέν c τυγχάνωσιν όντες τριάκοντα, γυναῖκες δε δέκα πλείοσιν έτεσιν κολαζέσθωσαν ταις αυταις κολάσεσιν. έαν δε πορρωτέρω τούτων των έτων όντες των αὐτων ἀμελειων περί γουέας μη άφιστώνται, κακώσι δέ τινάς τινές, είς δικαστή-5 ριου είσαγόντων αὐτοὺς είς ένα καὶ έκατὸν τῶν πολιτῶν, οΐτινες αν ωσι πρεσβύτατοι απάντων αν δέ τις όφλη, τιμάτω τὸ δικαστήριον ὅτι χρὴ τίνειν ἢ πάσχειν, ἀπόρρητον μηδέν ποιούμενοι όσων δυνατός άνθρωπος πάσχειν ή τίνειν. d έαν δέ τις άδυνατη κακούμενος φράζειν, δ πυθόμενος των έλευθέρων έξαγγελλέτω τοις άρχουσιν ή κακὸς έστω καὶ ύπόδικος τῷ ἐθέλουτι βλάβης. ἐὰν δὲ δοῦλος μηνύση, ἐλεύθερος έστω, καὶ έὰν μὲν τῶν κακούντων ἡ κακουμένων 5 δούλος, ύπὸ τῆς ἀρχῆς ἀφείσθω, ἐὰν δέ τινος ἄλλου τῶν πολιτών, τὸ δημόσιον ὑπὲρ αὐτοῦ τιμὴν τῷ κεκτημένφ καταβαλλέτω· τοις ἄρχουσιν δὲ ἐπιμελὲς ἔστω μή τις ἀδική τὸν τοιοῦτον τιμωρούμενος τῆς μηνύσεως ἔνεκα.

"Οτα τις άλλος άλλου πημαίνει φαρμάκοις, τὰ μὲν θανάσιμα αὐτῶν διείρηται, τῶν δ' ἄλλων πέρι βλάψεων, εἴτε

τις ἄρα πώμασιν η καὶ βρώμασιν η ἀλείμμασιν έκὼν ἐκ προνοίας πημαίνει, τούτων οὐδέν πω διερρήθη. διτταὶ γὰρ δη φαρμακείαι κατά το των ανθρώπων οθσαι γένος επί- 5 σχουσιν την διάρρησιν. ην μέν γαρ τα νύν διαρρήδην είπομεν, σώμασι σώματα κακουργοῦσά έστιν κατὰ φύσιν. 933 άλλη δὲ ἡ μαγγανείαις τέ τισιν καὶ ἐπωδαῖς καὶ καταδέσεσι λεγομέναις πείθει τους μεν τολμώντας βλάπτειν αυτούς, ώς δύνανται τὸ τοιοῦτον, τοὺς δ' ώς παντὸς μᾶλλον ὑπὸ τούτων δυναμένων γοητεύειν βλάπτονται. ταῦτ' οὖν καὶ 5 περί τὰ τοιαθτα σύμπαντα οὖτε βάδιον ὅπως ποτὲ πέφυκεν γιγνώσκειν, ούτ' εί τις γνοίη, πείθειν εύπετες έτέρους ταίς δὲ ψυχαῖς τῶν ἀνθρώπων δυσωπουμένους πρὸς ἀλλήλους περί τὰ τοιαῦτα οὐκ ἄξιον ἐπιχειρεῖν πείθειν, ἄν ποτε ἄρα b ἴδωσί που κήρινα μιμήματα πεπλασμένα, εἴτ' ἐπὶ θύραις εἴτ' ἐπὶ τριόδοις εἴτ' ἐπὶ μνήμασι γονέων αὐτῶν τινες, όλιγωρείν πάντων των τοιούτων διακελεύεσθαι μή σαφές έχουσι δόγμα περὶ αὐτῶν. διαλαβόντας δὲ διχῆ τὸν τῆς 5 φαρμακείας πέρι νόμον, όποτέρως αν τις επιχειρή φαρμάττειν, πρώτον μεν δείσθαι καὶ παραινείν καὶ συμβουλεύειν μη δείν έπιχειρείν τοιούτο δράν μηδέ καθάπερ παίδας τους C πολλούς των ανθρώπων δειμαίνοντας φοβείν, μηδ' αὖ τὸν νομοθέτην τε καὶ τὸν δικαστὴν ἀναγκάζειν εξιασθαι των άνθρώπων τους τοιούτους φόβους, ώς πρώτον μέν τον έπιχειρούντα φαρμάττειν οὐκ είδότα τί δρᾶ, τά τε κατὰ σώματα, 5 έὰν μὴ τυγχάνη ἐπιστήμων ὢν ἰατρικῆς, τά τε αὖ περὶ τὰ μαγγανεύματα, έὰν μὴ μάντις ἢ τερατοσκόπος ὢν τυγχάνη. λεγέσθω δη λόγος όδε νόμος περί φαρμακείας. *Os αν φαρ- d μακεύη τινὰ ἐπὶ βλάβη μὴ θανασίμω μήτε αὐτοῦ μήτε ανθρώπων εκείνου, βοσκημάτων δε ή σμηνών είτ' άλλη

Βλάβη είτ' οὖν θανασίμω, εὰν μεν Ιατρὸς ὧν τυγχάνη καὶ 5 όφλη δίκην φαρμάκων, θανάτω ζημιούσθω, έαν δε ίδιώτης, ότι χρη παθείν η αποτείσαι, τιμάτω περί αὐτοῦ τὸ δικαστήριου. ἐὰν δὲ καταδέσεσιν ἢ ἐπαγωγαῖς ἤ τισιν ἐπφδαῖς ἢ e των τοιούτων φαρμακειών ωντινωνούν δόξη ομοιος είναι βλάπτουτι, έὰν μὲν μάντις ὢν ἡ τερατοσκόπος, τεθνάτω, έὰν δ' ἄνευ μαντικής ὢυ τής φαρμακείας ὄφλη, ταὐτὸν καὶ τούτω γιγνέσθω περί γαρ αθ και τούτου τιμάτω τὸ δικα-5 στήριον ότι αν αυτοίς δείν αυτον δόξη πάσχειν η αποτίνειν. "Ο τα τις αν ετερος άλλον πημήνη κλέπτων η βιαζόμενος, αν μεν μείζω, μείζονα την έκτισιν τω πημανθέντι τινέτω, έλάττω δε ζημιώσας σμικροτέραν, παρά πάντα δε τοσαύτην ηλίκα αν ξκάστοτε ζημιώση τίς τινα, μέχριπερ αν ιάσηται 10 τὸ βλαβέν δίκην δὲ ἔκαστος πρὸς ἐκάστω τῷ κακουργήματι 934 σωφρονιστύος ένεκα συνεπομένην προσεκτεισάτω, δ μέν άνοία κακουργήσας άλλοτρία, πειθοί διὰ νεότητα ή τι τοιούτου χρησάμενος, έλαφροτέραν, ό δε δια οίκείαν ανοιαν η δι' ακράτειαν ήδουων η λυπών, έν φόβοις δειλίας ή τισιν 5 επιθυμίαις ή φθόνοις ή θυμοίς δυσιάτοις γιγνόμενος, βαρυτέραν, οὐχ ξνεκα τοῦ κακουργήσαι διδοὺς τὴν δίκην-οὐ γὰρ τὸ γεγουὸς ἀγένητου ἔσται ποτέ—τοῦ δ' εἰς τὸν αῦθις ἔνεκα b γρόνου η τὸ παράπαν μισησαι την αδικίαν αὐτόν τε καὶ τοὺς ἰδόντας αὐτὸν δικαιούμενον, ἡ λωφήσαι μέρη πολλά της τοιαύτης συμφοράς. ων δη πάντων ένεκα χρη καί πρὸς πάντα τὰ τοιαῦτα βλέποντας τοὺς νόμους τοξότου μὴ 5 κακοῦ στοχάζεσθαι δίκην τοῦ τε μεγέθους τῆς κολάσεως έκάστων ένεκα καὶ παντελώς της άξίας ταὐτὸν δ' έργον

δρωντα συνυπηρετείν δεῖ τῷ νομοθέτῃ τὸν δικαστήν, ὅταν αὐτῷ τις νόμος ἐπιτρέπῃ τιμῶν ὅτι χρὴ πάσχειν τὸν κρινόμενον ἡ ἀποτίνειν, τὸν δέ, καθάπερ ζωγράφον, ὑπογράφειν ϲ ἔργα ἐπόμενα τῆ γραφῆ. ὁ δὴ καὶ νῦν, ὡ Μέγιλλε καὶ Κλεινία, ποιητέον ἡμῖν ὅτι κάλλιστα καὶ ἄριστα· τῶν κλοπαίων τε καὶ βιαίων πάντων τὰς ζημίας λεγομένας οἵας δεῖ γίγνεσθαι, λεκτέον, ὅπως ἄν ἡμῖν παρείκωσιν θεοὶ καὶ 5 θεῶν παῖδες νομοθετεῖν.

Μαινόμενος δε αν τις ή, μη φανερός έστω κατά πόλιν οί προσήκουτες δ' έκάστων κατά τὰς οἰκίας φυλαττόντων αὐτούς, ὅτφ αν ἐπίστωνται τρόπφ, η ζημίαν ἐκτινόντων, ὁ d μέν τοῦ μεγίστου τιμήματος έκατὸν δραχμάς, ἐάντ' οὖν δοῦλον ἐάντ' οὖν καὶ ἐλεύθερον περιορᾶ, δευτέρου δὲ τιμήματος τέτταρα μέρη της μνάς των πέντε, τρία δ' ὁ τρίτος, καὶ δύο ὁ τέταρτος. μαίνονται μὲν οὖν πολλοὶ πολλοὺς 5 τρόπους οθς μεν νθν είπομεν, ύπο νόσων, είσιν δε οθ διά θυμού κακήν φύσιν άμα καὶ τροφήν γενομένην, οἱ δὴ σμικρᾶς έχθρας γενομένης, πολλήν φωνήν ίέντες κακώς άλλήλους βλασφημούντες λέγουσιν, οὺ πρέπον ἐν εὐνόμων πόλει e γίγνεσθαι τοιούτον οὐδεν οὐδαμῆ οὐδαμῶς. είς δὴ περὶ κακηγορίας έστω νόμος περί πάντας όδε Μηδένα κακηγορείτω μηδείς. ὁ δὲ ἀμφισβητῶν ἔν τισι λόγοις ἄλλος άλλω διδασκέτω καὶ μανθανέτω τόν τε άμφισβητοῦντα καὶ 5 τους παρόντας απεχόμενος πάντως του κακηγορείν. Εκ γαρ τοῦ κατεύχεσθαί τε άλλήλοις έπαρωμένους καὶ δι' αἰσχρών ονομάτων επιφέρειν γυναικείους εαυτοίς φήμας, πρώτον μεν 935 έκ λόγων, κούφου πράγματος, έργω μίση τε καὶ έχθραι βαρύταται γίγνονται πράγματι γαρ αχαρίστω, θυμώ, χαριζόμενος δ λέγων, εμπιμπλάς δργήν κακών εστιαμάτων, σσον ύπὸ παιδείας ήμερώθη ποτέ, πάλιν έξαγριῶν τῆς ψυχῆς 5 τὸ τοιοῦτου, θηριούμενος ἐν δυσκολία ζῶν γίγνεται, πικρὰν

C3 κλοπαίων in marg. iterat A³ C6 post νομοθετεῖν lacunam statuit Susemihl d.4 τέτταρα 1 τὰ τέτταρα Ο² (τὰ s. v.) C1 εὐνομος ci. Stephanus C5 ἄλλφ ΑΟ: ἄλλφι L

τοῦ θυμοῦ χάριν ἀποδεχόμενος. μετεκβαίνειν δὲ αὖ πως b ελώθασιν πάντες θαμά εν τοις τοιούτοις είς τό τι γελοιον περί του εναντίου φθέγγεσθαι. ο τις εθιζόμενος οὐδείς πώποτε δε οὐ τοῦ σπουδαίου τρόπου ήτοι τὸ παράπαν διήμαρτεν ή μεγαλονοίας απώλεσεν μέρη πολλά. ων δη χάριν 5 εν μεν ίερω το παράπαν μηδείς τοιούτον φθέγξηται μηδέποτε μηδέν μηδ' έν τισι δημοτελέσι θυσίαις, μηδ' αὖ έν ἄθλοις μηδ' εν άγορα μηδ' εν δικαστηρίω μηδ' εν συλλόγω κοινώ μηδενί κολαζέτω δε δ τούτων ἄρχων εκαστος ανατί, ή c μηδέποτ' αριστείων πέρι φιλονικήση, νόμων ώς οὐ κηδόμενος οὐδὲ ποιῶν τὰ προσταχθέντα ὑπὸ τοῦ νομοθέτου. έὰν δέ τις ἐν ἄλλοις τόποις λοιδορίας ἄρχων ἡ ἀμυνόμενος όστισούν μη ἀπέχηται των τοιούτων λόγων, ό προστυγχάνων 5 πρεσβύτερος ων τω νόμω αμυνέτω, πληγαίς εξείργων τους θυμώ, έτέρω κακώ, φιλοφρονουμένους, η ένεχέσθω τη τεταγμένη ζημία. λέγομεν δη τὰ νῦν ώς λοιδορίαις συμπλεκόd μενος άνευ τοῦ γελοῖα ζητεῖν λέγειν οὐ δυνατός έστιν χρησθαι, καὶ τοῦτο λοιδοροῦμεν, ὁπόταν θυμώ γιγνόμενον ή τί δε δή; την των κωμωδών προθυμίαν του γελοία els τους ανθρώπους λέγειν ή παραδεχόμεθα, εαν άνευ θυμου 5 τὸ τοιοῦτον ἡμῖν τοὺς πολίτας ἐπιχειρώσιν κωμωδοῦντες λέγειν; η διαλάβωμεν δίχα τω παίζειν καὶ μή, καὶ παίζοντι μεν εξέστω τινί περί του λέγειν γελοίον άνευ θυμοῦ, συντεe ταμένω δε και μετά θυμού, καθάπερ εξπομεν, μη εξέστω μηδενί; τοῦτο μεν οὖν οὐδαμῶς ἀναθετέον, ῷ δ' ἐξέστω καὶ μη δέ, τοῦτο νομοθετησώμεθα, ποιητή δη κωμωδίας ή τινος ιάμβων η μουσών μελωδίας μη εξέστω μήτε λόγω 5 μήτε εἰκόνι, μήτε θυμώ μήτε ἄνευ θυμοῦ, μηδαμώς μηδένα των πολιτων κωμωδείν εάν δέ τις απειθή, τους αθλοθέτας

εξείργειν εκ τῆς χώρας τὸ παράπαν αὐθημερόν, ἢ ζημιοῦσθαι 936 μναῖς τρισὶν ἱεραῖς τοῦ θεοῦ οῦ αν ἀγὼν ἢ. οῖς δ' εἴρηται πρότερον εξουσίαν εἶναι περί του ποιεῖν, εἰς ἀλλήλους τούτοις ἄνευ θυμοῦ μὲν μετὰ παιδιῶς εξέστω, σπουδῆ δὲ ἄμα καὶ θυμουμένοισιν μὴ εξέστω. τούτου δὴ διάγνωσις 5 επιτετράφθω τῷ τῆς παιδεύσεως ὅλης ἐπιμελητῆ τῶν νέων καὶ ὁ μὲν ὰν οὖτος ἐγκρίνῃ, προφέρειν εἰς τὸ μέσον ἐξέστω τῷ ποιήσαντι, ὁ δ' ὰν ἀποκρίνῃ, μήτε αὐτὸς ἐπιδεικνύσθω μηδενὶ μήτε ἄλλον δοῦλον μήτε ἐλεύθερόν ποτε φαυῆ διδάξας, b ἢ κακὸς εἶναι δοξαζέσθω καὶ ἀπειθὴς τοῦς νόμοις.

Οἰκτρὸς δ' οὐχ ὁ πεινῶν ἥ τι τοιοῦτον πάσχων, ὰλλ' ὁ σωφρονῶν ἤ τινα ἀρετὴν ἢ μέρος ἔχων ταύτης, ἄν τινα συμφορὰν πρὸς τούτοις κεκτῆται· διὸ θαυμαστὸν ἄν γένοιτο 5 εἴ τις ὢν τοιοῦτος ἀμεληθείη τὸ παράπαν, ὥστ' εἰς πτωχείαν τὴν ἐσχάτην ἐλθεῖι, δοῦλος ἢ καὶ ἐλεύθερος, ἐν οἰκουμένῃ καὶ μετρίως πολιτεία τε καὶ πόλει. διὸ τῷ νομοθέτῃ θεῖναι νόμον ἀσφαλὲς τοιούτοις τοιόνδε τινά· Πτωχὸς μηδεὶς ἡμῖν C ἐν τῆ πόλει γιγνέσθω, τοιοῦτον δ' ἄν τις ἐπιχειρῆ δρᾶν, εὐχαῖς βίον ἀνηνύτοις συλλεγόμενος, ἐκ μὲν ἀγορὰς ἀγορα-νόμοι ἐξειργόντων αὐτόν, ἐκ δὲ τοῦ ἄστεος ἡ τῶν ἀστυνόμων ἀρχή, ἀγρονόμοι δὲ ἐκ τῆς ἄλλης χώρας εἰς τὴν ὑπερορίαν 5 ἐκπεμπόντων, ὅπως ἡ χώρα τοῦ τοιούτον ζύον καθαρὰ γίγηται τὸ παράπαν.

Δούλος δ' αν η δούλη βλάψη των αλλοτρίων και ότιους, μη συναιτίου του βλαβέντος αὐτου γενομένου κατ' απειρίαν d η τιν' έτέραν χρείαν μη σώφρονα, ότου βλάψαντος δεσπότης η την βλάβην εξιάσθω μη ενδεως, η τον βλάψαντ' αὐτον παραδότω· εαν δ' επαιτιώμενος ό δεσπότης κοινή του βλάψαντος τέχνη και του βλαβέντος επ' αποστερήσει φη του 5 δούλου γεγονέναι την αιτίαν, διαδικαζέσθω μεν κακοτεχνιών

a 2 ἀγὼν A et pr. O : ὁ ἀγὼν vulg.
 a 3 περί του] περὶ τοῦ libri
 a 6 τῷ οm. A (s. v. A²) pr. O
 b 1 μήτε ἐλεὐθερόν] μηδὲ ἐλεὐθερόν
 b 3 πεινῶν A² (ει et acc. s. v.) O² (ε s. v.) : πίνων A O τοιοῦτο Λ O
 b 5 κεκτῆται Schaefer: κέκτηται libri

τῷ φάσκοντι βλαβηναι, καὶ ἐὰν ἔλη, διπλασίαν τῆς ἀξίας ε τοῦ δούλου κομιζέσθω ης ᾶν τιμήση τὸ δικαστήριον, ἐὰν δὲ ἡττηθη, τήν τε βλάβην ἐξιάσθω καὶ τὸν δοῦλον παραδότω. καὶ ἐὰν ὑποζύγιον ἢ ἵππος ἡ κύων ἤ τι τῶν ἄλλων θρεμμάτων σίνηταί τι τῶν πέλας, κατὰ ταὐτὰ ἐκτίνειν τὴν βλάβην.

'Εάν τις έκων μη 'θέλη μαρτυρείν, προκαλείσθαι τον δεόμενου, ὁ δὲ κληθεὶς ἀπαντάτω πρὸς την δίκην, καὶ ἐὰν μεν είδη καὶ εθέλη μαρτυρείν, μαρτυρείτω, εαν δε είδεναι μη φη, τους τρείς θεους Δία και 'Απόλλωνα και Θέμιν 937 απομόσας ή μην μη είδεναι απαλλαττέσθω της δίκης ό δ' είς μαρτυρίαν κληθείς, μη απαντών δε τώ καλεσαμένω, της βλάβης υπόδικος έστω κατά νόμον. Εάν δέ τίς τινα δικάζοντα αναστήσηται μάρτυρα, μαρτυρήσας μη διαψηφιζέσθω 5 περί ταύτης της δίκης. γυναικί δ' έξέστω έλευθέρα μαρτυρείν καὶ συνηγορείν, εὰν ὑπερ τετταράκοντα ἔτη ἡ γεγονυία, καὶ δίκην λαγχάνειν, εὰν ἄνανδρος ἢ ζῶντος δε ἀνδρὸς εξέστω μαρτυρήσαι μόνου. δούλη δε καὶ δούλω καὶ παιδὶ φόνου b μόνον εξέστω μαρτυρείν καὶ συνηγορείν, εὰν εγγυητην ἀξιόχρεων ή μην μενείν καταστήση μέχρι δίκης, εαν επισκηφθή τὰ ψευδή μαρτυρήσαι. ἐπισκήπτεσθαι δὲ τῶν ἀντιδίκων έκάτερον όλη τη μαρτυρία καὶ μέρει, έὰν τὰ ψευδή φη τινα 5 μεμαρτυρηκέναι, πρίν την δίκην διακεκρίσθαι· τας δ' επισκήψεις τὰς ἀρχὰς φυλάττειν κατασεσημασμένας ὑπ' ἀμφοῖν, καὶ παρέχειν είς την των ψευδομαρτυριών διάκρισιν. έαν δέ C τις άλω δὶς ψευδομαρτυρων, τοῦτον μηκέτι νόμος ἀναγκαζέτω μηδείς μαρτυρείν, έὰν δὲ τρίς, μηκέτ' εξέστω τούτω μαρτυρείν εάν δε τολμήση μαρτυρήσαι τρις εαλωκώς, ει δεικνύτω μέν πρός την άρχην ο βουλόμενος αυτόν, η δ' άρχη δικα-

 $[\]begin{array}{lll} \textbf{e 6 } & \textit{pokaλείσθαι} \ \textbf{Cobet: } & \textit{ppokaλείσθαι} \ \textbf{libri} \\ & \textit{pposkληθείs } \ \textbf{A} \ \textbf{O} : \\ & \textit{pposkληθείs } \ \textbf{A} \ \textbf{O} : \\ & \textit{pereiv } \ \textbf{Stephanus} \\ & \textit{μένειν } \ \textbf{libri} \\ & \textit{επισκηφθη} \ \textbf{L} : \textit{ξπισκεφθη} \\ & \textbf{A} \ \textbf{O} \ (\text{sed } \eta \ \text{s. v. } \ \textbf{A}^2 \ \textbf{O}^2) \\ & \textbf{D} \ \textbf{3} \ \textit{ξπισκέπτεσθαι} \ \textbf{A} \ \textbf{O} \ (\eta \ \text{s. v. } \ \textbf{A}^2 \ \textbf{O}^2) \\ & \textbf{Stephanus} \\ & \textbf{A} \ \textbf{O} \ (\text{sed } \eta \ \text{s. v. } \ \textbf{A}^2 \ \textbf{O}^2) \\ & \textbf{D} \ \textbf{3} \ \textit{ξπισκέπτεσθαι} \ \textbf{A} \ \textbf{O} \ (\eta \ \text{s. v. } \ \textbf{A}^2 \ \textbf{O}^2) \\ & \textbf{D} \ \textbf{5} \ \textit{ξπισκέηψειs } \ \textbf{A} \ (\text{sed } \eta \ \text{s. v.} \ \textbf{A}^2 \ \textbf{O}^2) \\ & \textbf{Stephanus} \\ & \textbf{A} \ \textbf{O} \ (\text{sed } \eta \ \text{s. v.} \ \textbf{A}^2 \ \textbf{O}^2) \\ & \textbf{D} \ \textbf{5} \ \textit{ξπισκέηψειs } \ \textbf{A} \ (\text{sed } \eta \ \text{s. v.} \ \textbf{A}^2 \ \textbf{O}^2) \\ & \textbf{A} \ \textbf{O} \ (\text{sed } \eta \ \text{s. v.} \ \textbf{A}^2 \ \textbf{O}^2) \\ & \textbf{D} \ \textbf{Stephanus} \\ & \textbf{A} \ \textbf{O} \ \textbf{O} \ \textbf{Stephanus} \\ & \textbf{A} \ \textbf{O} \ \textbf{Stephanus} \\ & \textbf{A}$

στηρίφ παραδότω, ἐὰν δὲ ὄφλη, θανάτφ ζημιούσθω. ὁπόσων 5 δ' ὰν μαρτυρίαι ἁλῶσω δίκη, ψευδη δοξάντων μαρτυρεῖν καὶ τὴν νίκην τῷ ἐλύντι πεποιηκέναι, ἐὰν τῶν τοιούτων ὑπὲρ ῆμισυ μαρτυριῶν καταδικασθῶσίν τωες, τὴν κατὰ ταύτας d ἁλοῦσαν δίκην ἀνάδικον γίγνεσθαι, ἀμφισβήτησιν δ' εἶναι καὶ διαδικασίαν εἴτε κατὰ ταύτας εἴτε μὴ ἡ δίκη ἐκρίθη, ὑποτέρως δ' ὰν κριθῆ, ταύτη γιγνέσθω τὸ τέλος τῶν ἔμπροσθεν δικῶν.

Πολλών δὲ όντων καὶ καλών ἐν τῷ τῶν ἀνθρώπων βίω, τοίς πλείστοις αὐτῶν οίον κῆρες ἐπιπεφύκασιν, αὶ καταμιαίνουσίν τε καὶ καταρρυπαίνουσιν αὐτά· καὶ δὴ καὶ δίκη εν ανθρώποις πως οὐ καλόν, ο πάντα ἡμέρωκεν τὰ ανθρώ- e πινα: καλοῦ δὲ ὄντος τούτου, πως οὐ καὶ τὸ συνδικείν ἡμίν γίγνοιτ' αν καλόν; ταθτα οθν τοιαθτα όντα διαβάλλει τις κάκη, καλον όνομα προστησαμένη τέχνην, ή πρώτον μέν δή φησιν είναι τινα δικών μηχανήν—είναι δ' αὐτὴ τοῦ τε 5 δικάσασθαι καὶ συνδικεῖν ἄλλω—νικᾶν δυναμένην, ἄντ' οὖν δίκαια άντε μή τὰ περὶ τὴν δίκην ἐκάστην ἢ πεπραγμένα δωρεάν δ' αὐτῆς είναι τῆς τέχνης καὶ τῶν λόγων τῶν ἐκ 938 της τέχνης, αν αντιδωρηταί τις χρήματα. ταύτην ουν έν τη παρ' ημίν πόλει, είτ' οὖν τέχνη είτε ἄτεχνός ἐστίν τις έμπειρία καὶ τριβή, μάλιστα μὲν δὴ χρεών ἐστιν μὴ φῦναι δεομένου δε τοῦ νομοθέτου πείθεσθαι καὶ μὴ εναντία δίκη 5 φθέγγεσθαι, πρὸς ἄλλην δὲ ἀπαλλάττεσθαι χώραν, πειθομένοις μέν σινή, ἀπειθοῦσιν δὲ φωνή νόμου ήδε. "Αν τις δοκή πειράσθαι την των δικαίων δύναμιν έν ταις των δικαστών b

ψυχαις ἐπὶ τὰναυτία τρέπειν καὶ παρὰ καιρὸν πολυδικεῖν τῶν τοιούτων ἢ καὶ συνδικεῖν, γραφέσθω μὲν ὁ βουλόμενος αὐτὸν κακοδικίας ἢ καὶ συνδικεῖν, γραφέσθω μὲν ὁ βουλόμενος αὐτὸν κακοδικίας ἢ καὶ συνδικίας κακῆς, κρινέσθω δὲ ἐν τῷ 5 τῶν ἐκλεκτῶν δικαστηρίω, ὀφλόντος δέ, τιμάτω τὸ δικαστήριον εἴτε φιλονικία, καὶ ἐὰν μὲν φιλονικία, τιμῶν αὐτῷ τὸ δικαστήριον ἄσου χρὴ χρόνου τὸν τοιοῦτον μηδενὶ λαχεῖν δίκην μηδὲ συνδικῆσαι, C ἐὰν δὲ φιλοχρηματία, τὸν μὲν ξένον ἀπιόντα ἐκ τῆς χώρας μήποτε πάλιν ἐλθείν ἢ θανάτω ζημιοῦσθαι, τὸν ἀστὸν δὲ τεθνάναι φιλοχρημοσύνης ἔνεκα τῆς ἐκ παντὸς τρόπου παρὰ αὐτῷ τιμωμένης καὶ ἐἀν τις φιλονικία κριθῆ δὶς τὸ τοιοῦτον 5 δρῶν, τεθνάτω.

IΒ

941 ΑΘ. 'Εὰν ὡς πρεσβευτής τις ἢ κήρυς καταψευδόμενος τῆς πόλεως παραπρεσβεύηται πρός τινα πόλιν, ἢ πεμπόμενος μὴ τὰς οὔσας πρεσβείας ἐψ' αις πέμπετα άπαγγέλλη, ἢ πάλιν αι παρὰ τῶν πολεμίων ἢ καὶ φίλων μὴ τὰ παρὰ 5 ἐκείνων ὀρθῶς ἀποπρεσβεύσας γένηται φανερὸς ἢ κηρικεύσας, γραφαί κατὰ τούτων ἔστων ὡς Ἑρμοῦ καὶ Διὸς ἀγγελίας καὶ ἐπιτάξεις παρὰ νόμον ἀσεβησάντων, τίμημα δὲ ὅτι χρὴ b πάσχειν ἢ ἀποτίνειν, ἐὰν ὄφλη.

Κλοπή μὲν χρημάτων ἀνελεύθερον, ἀρπαγή δὲ ἀναίσχυντον· τῶν Διὸς δὲ ὑέων οὐδεὶς οὕτε δόλοις οὕτε βία χαίρων ἐπιτετήδευκεν τούτοιν οὐδέτερον. μηδεὶς οὖν ὑπὸ το ποιητῶν μηδὶ ἄλλως ὑπό τινων μυθολόγων πλημμελῶν περὶ τὰ τοιαῦτα ἐξαπατώμενος ἀναπειθέσθω, καὶ κλέπτων ἡ βιαζύμενος οἰέσθω μηδὲν αἰσχρὸν ποιεῖν ἀλλ' ἄπερ αὐτοὶ θεοὶ δρῶσιν· οὕτε γὰρ ἀληθὲς οὕτ' εἰκός, ἀλλ' ὕς τι δρῷ τοιοῦτον παρανόμως, οὕτε θεὸς οὕτε παῖς ἐστίν ποτε θεῶν, C ταῦτα δὲ νομοθέτη μᾶλλον προσήκει γιγνώσκεν ἡ ποιηταῖς